

Knus kuppet!

Leder fra LaRouche PAC, 10. august, 2017 – Det ville være en farlig farce at begrænse fokus til internationale brændpunkter. Det er USA, det handler om – og ikke andre ting. Pointen er, at I kan gøre det; I har magten til at organisere folk i denne situation og bringe det hele sammen til en forenet handling. I skal ikke sætte jer hen og vente. Vi må knuse dette problem nu, mens vi stadig har det. VIPS, *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, er ikke ukendt i Kongressen – hvilket gør det så meget desto mere grotesk, at Kongressen næsten enstemmigt vedtog disse uhørte, forfatningsstridige sanktioner. Man vrider armen om på dem! Det er, hvad der finder sted – Kongressen er rædselsslagen. Vi må få budskabet igennem! »Desværre har nogle af vore kongresmedlemmer mistet hukommelsen!« I kan ikke bare se til – I må sige, »Lige et øjeblik, kammerat! Vi, det amerikanske folk, er den myndighed, der må respekteres!«

Følg denne kurs. Lægt vægt på denne myndighed, der skal respekteres. Det er den eneste måde at gøre det på. Fremlæg støtten fra diverse steder i hele verden, få banket regeringen på plads, og lav en helvedes ballade med alle, der ignorerer dette. Bliv ved, for fuld fart! Tab det ikke af syne! Bliv ved, nu! Det er den eneste måde, dette problem kan løses på! Men I kan løse det, hvis I vil. Det er det eneste, I behøver gøre – så gør det! Det kan sænkes, hvis I gør det rigtigt. Vi må det sætte over et varmt blus – være sikre på, at vi gør det. Og det er den eneste måde, vi virkelig kan løse dette problem på.

Vi er nu ved at runde et vigtigt hjørne i kampagnen for at tvinge memorandaet af 24. juli frem, og ødelægge »Russia-gate« som et instrument for at omstøde valget, og Forfatningen. I dagens LPAC-briefing dækkede vi den udtømmende artikel i *The Nation* af den fremtrædende, prisvindende journalist, Patrick Lawrence (tidligere kendt som Patrick L. Smith). Inden for få

timer blev dette fulgt op at en hel artikel af Stephen Cohen i samme avis, og som citerede VIPS og Lawrence og traf den konklusion, at »Russia-gate«-kuppet imod præsident Trump skaber den reelle trussel om atomkrig.

Her til morgen udgav *Bloomberg News* en omfattende og meget kompetent artikel af Leonid Bershidsky, »*Why Some U.S. Ex-Spies Don't Buy the Russia Story*«

<https://www.bloomberg.com/view/articles/2017-08-10/why-some-u-s-ex-spies-don-t-buy-the-russia-story>.

Bershidsky samler alle beviser og citater fra VIPS og deres kilder og siger det uden omsvøb til presse og regeringsinstitutioner: I kan ikke længere dysse dette ned! Alt må komme ud, nu!

Vi må nu presse fremad og gøre det til landets lov.

Foto: Præsidenterne Putin og Trump mødes på sidelinjen af G20 i Hamborg, 7. juli, 2017. (en.kremlin.ru)

USA: Kongresmedlem kræver 'Sandhedsministerium' for krig med Rusland

8. august, 2017 – Kongresmedlem for New York, Eliot Engel (D), er i færd med at mobilisere for, at Kongressen skal følge op på sin forfatningsstridige anti-russiske lov fra slutningen af juli, der tilraner sig den udøvende grens ansvar for at udøve udenrigspolitik, ved at lovgive, at Udenrigsministeriet nu skal udføre anti-russiske, psykologiske operationer (PSYOPS) som i krigstid.

Denne trussel var indeholdt i et brev, der blev sendt til USA's udenrigsminister Rex Tillerson den 4. aug. og offentliggjort i pressen i går. Det kom som respons til *Politicos* rapport om, at Udenrigsministeriet holder \$60 millioner, der er øremærket til Udenrigsministeriets »Global Engagement Center«, tilbage, i stedet for at pumpe anti-russisk propaganda ud, som det, i de sidste dage af Obama-administrationen, blev bemyndiget til at gøre.

Idet han sidestiller Rusland med ISIS, raser Engel imod Trump-administrationens afvisning af at lancere krig mod Rusland. »Jeg er alvorligt bekymret over rapporter, der siger, De har besluttet ikke at anvende midler, som Kongressen har bevilget til at bekæmpe Ruslands og ISIS' propagandakampagner. De trusler, vi konfronteres med fra disse fjender, er klare ...

»Atter synes det, som om denne administration simpelt hen ikke fatter budskabet om Rusland, så lad mig sige det ligeud: Rusland er ikke Amerikas ven. Præsident Putin angreb amerikansk demokrati. Han ønsker at splintre vestlig enhed og underminere vore alliancer. Hans handlinger kræver en hård respons, og ikke den forkælelse, som præsident Trump synes fast besluttet på at give ham.«

Og så, truslen: »Vores tværpolitiske lovgivning, der blev vedtaget med et overvældende flertal i Huset og Senatet, blev udformet til at beskytte USA mod Vladimir Putins aggression og straffe Moskva for at intervenere i amerikansk demokrati, invadere Ukraine og andre ondsindede handlinger ... Det er ikke acceptabelt for medlemmer af Kongressen, at informationskrig fra Ruslands og ISIS' side forbliver ubesvaret. At gøre ingenting er ikke en mulighed. Jeg opfordrer Dem indtrængende til at udarbejde en strategi og samarbejde med Kongressen om at implementere den omgående. I modsat fald vil Huset og Senatet finde lovgivningsmæssige alternativer til at dirigere administrationen til at behandle Ruslands og ISIS' trusler med den alvor, de fortjener.«

Det tværinstitutionelle Global Engagement Center blev oprettet efter en eksekutiv ordre fra præsident Obama i marts, 2016, og havde oprindeligt base i Pentagon med opgaven at koordinere »kommunikationsaktiviteter i hele regeringen, dirigeret mod udenlandsk publikum i udlandet, med det formål at modgå meddelelsesaktiviteten og mindske indflydelse fra internationale terroristorganisationer«, såsom ISIS. Før han forlod embedet, udvidede Obama i december 2016 centrets mission til specifikt at sigte på Rusland, Kina og Nordkorea for »statssponsoreret misinformationskampagner« gennem en bestemmelse i Budgetloven for det Nationale Forsvar (National Defense Authorization Act), der også lagde det tværinstitutionelle center under Udenrigsministeriet.

Amerikanere bør gøre sig fuldstændig klart, at det, udenrigsminister Tillerson her gå imod, er fremstødet for krig. Dette center, som den australske journalist John Pilger skrev den 5. august, er udformet til at være »et sandhedsministerium ... med den opgave at levere en officiel narrativ om kendsgerninger, der vil forberede os til den reelle mulighed af atomkrig«.

Sandhedsministeriet var mediehjernevaskcentret i Bertrand Russels ånd, i George Orwells dystopi 1984, og hvis motto lød, »Krig er fred, frihed er slaveri, uvidenhed er styrke«.

Foto: En bronzestatue af George Orwell, den britiske forfatter af romanen '1984', (udgivet 1949), af den britiske skulptør Martin Jennings, blev indviet i december 2016 uden for BBC's hovedkvarter i London. Orwell-citatet på muren lyder, 'If liberty means anything at all, it means the right to tell people, what they do not want to hear'. (Hvis frihed betyder noget som helst, så betyder det retten til at fortælle folk det, de ikke ønsker at høre).

George Orwell arbejdede for BBC under Anden Verdenskrig, men opsagde sin stilling i 1943 med begrundelsen, at 'det ikke var umagen værd'.

LPAC-interview med VIPS' Ray McGovern.

LPAC-video 28. juli 2017

Uddrag af Jason Ross' interview med Ray McGovern, medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS):

VIPS afsluttede deres memo med at spørge, hvem er Guccifer 2.0? De siger, »Vi bør måske spørge FBI«. Så jeg spurgte Ray McGovern, »Hvorfor bør vi måske spørge FBI?«

McGovern: Efter det blev afsløret, at DNC var blevet, om jeg så må sige, 'hacket', ville det, der normalt ville ske, med mindre jeg skulle tage meget fejl, være, at FBI ville blive indbudt til at se på det og finde ud af, hvem, der gjorde det. Eller DNC ville sige, »Vil I ikke nok komme og se, hvem der gjorde dette?« Men ved I hvad? Ingen af dem syntes at være særligt interesserede i at se på det. Så, med al respekt – og vi skylder faktisk ikke meget respekt – James Comey er skyldig i embedsmisbrug, og ikke blot embedsmisbrug. Folk skriger, at dette er en krigshandling, og han læner sig tilbage og siger, »Jeg ønsker ikke at sende mine teknikere ind her? Hvorfor? Ja, jeg kan fortælle jer, hvorfor. Det ser for mig ud, som om, at, når man er efterretningsanalytiker, så har man tendens til at forbinde punkter; det er, hvad vi kalder en analytiker af alle kilder. Man ser ikke kun på de tekniske detaljer, de kriminaltekniske data, vi nu har, men også på, hvad der sker udenfor; hvad man finder ud af gennem aviserne. Og derfra ved vi, at CIA, med hjælp fra NSA, havde udviklet – det tog dem 15 år – en utrolig evne.

Ross: Denne evne, McGovern henviser til, er det, WikiLeaks

afslørede i marts, med Vault 7-programmet. Ét aspekt af dette program hed Marble Framework; noget, CIA udviklede, og som gjorde det muligt at sløre kilden til cyber-angreb. Med andre ord, så havde CIA brugt en enorm indsats – hr. McGovern skønner det til milliarder af dollars, der blev brugt – til at udvikle evnen til at udføre hack, og dernæst at kunne tilskrive dem til andre nationer, til andre aktører. Han siger, at dette Marble Framework gjorde det muligt for CIA med overlæg at plante falske beviser for russisk involvering. De havde tekst med kyrilliske bogstaver, der kunne indsættes; med andre ord, så var det muligt at få det til at se ud, som om angriberne kom fra Rusland. Spørgsmålet er så, er dette blevet efterforsket? Har Trump med sine efterretningstjenester diskuteret en efterforskning for at finde ud af, om denne type evner blev brugt? Hr. McGovern siger, at det er blevet afsløret, at de blev brugt i 2016. Var det dette, de blev brugt til? *Det ville en efterforskning kunne vise.*

Dette rejser også spørgsmålet: Hvorfor denne fjendtlighed imod Rusland? Er dette en kynisk kampagneplan fra Demokraterne for at komme sig over et valg, som de tabte, og forsøge at afsætte Trump og forsøge at få magten i landet tilbage? Eller hvad andet er der i spil her? Hvorfor blev denne lov om sanktioner vedtaget så enstemmigt, med kun tre kongresmedlemmer (i Huset), der stemte imod, og kun to senatorer? Vi spurgte Ray McGovern, hvad han mente om dette:

McGovern: Det kommer mest fra Demokraterne, sært nok. Og det var oprindeligt, som jeg før forsøgte at forklare, et forsøg på at sværte russerne for at hjælpe Hillary til at blive valgt. Da hun så ikke blev valgt; »Hovsa! Vi kan stadig bruge dette her.« Hvordan kan vi bruge det? Til at vise, at Hillary ikke tabte valget; det kunne ikke skyldes, at hun ikke var en særlig god kandidat, eller at ingen stolede på hende. »Det er russerne!« Så nu tror de fleste amerikanere – ifølge opinionsundersøgelserne – at denne her fyr, Trump, som vi nu har som præsident, er der, fordi Vladimir Putin hjalp ham med

at blive valgt. Det er dårligt! Det er virkelig dårligt.

Hvad er så målet nu? Jamen, målet er ikke alene at gøre Trump illegitim, men også at blive ved at fyre op under spændingerne med Rusland, så der ikke kan komme en reel detente; så vi kan sværte russerne og sige, »Se så dér!«

Ross: Det andet mål, eller den anden begivenhed, der forårsagede hele dette Ruslands-hysteri, var det, der skete i Ukraine; hvor et kup i 2014 væltede den valgte præsident af Ukraine og installerede en ny regering. USA's involvering i dette kup var helt åbenlys; det var klart som dagen. De af os, der så med, så på YouTube videoer, der dækkede audio-optagelserne af amerikanske regeringsfolk, der planlagde, hvordan den nye, ukrainske regering skulle se ud. Victoria Nuland var involveret i at være med til at etablere en ny regering i Ukraine. Som resultat af hele denne udvikling kom Krims gentilslutning til Rusland. Dette er blevet brugt til at sige, »Vi får aldrig fred med Rusland, før Rusland giver Krim tilbage til Ukraine« – hvilket med sikkerhed aldrig vil ske – »sanktionerne vil fortsætte. Rusland er alles fjende.«

Med dette in mente, at det var USA's indblanding i Ukraine, der skabte betingelserne for destabilisering i den østlige del af Ukraine, som sluttelig førte til Krims gentilslutning til Rusland, kan vi stille os selv spørgsmålet, »Hvad vej går dette, hvis denne udvikling ikke stoppes?« Her er, hvad hr. McGovern havde at sige om det:

McGovern: Læg alt dette sammen, og man får en syntetisk; en slags kunstig konstruktion af Vladimir Putin som selveste Djævelen. Hele pressen foretager denne 'meme' (indforstået information), og alle går med på det – især Demokraterne – og det er det mest besynderlige, jeg nogen sinde har set. Her har vi Donald Trump. Han vil gerne tale med Putin; og hvad sker der? De får en aftale om våbenstilstand (i Syrien). Det er ikke det hele, men en lille del af Syrien. Bliver det rapporteret i pressen? Nej, måske på en side inde i avisen.

Ross: De siger, det er at bøje sig for russerne.

McGovern: Så, hvis nogen af os har interesse i at stoppe blodbadet i Syrien, hvilket vi burde gøre; vi burde applaudere Trump for enhver anden indsats for at arbejde sammen med de andre styrker i spil. Ikke alene russerne, men også syrerne, tyrkerne og iranerne. Hvis vi ikke har et fælles mål imod ISIS, hvem har vi så et fælles mål imod?

Så al denne bagtalelse – og det, som nu bliver interessant; Trump besluttede i denne uge, at der ikke kommer mere støtte, ikke flere våben og penge til de såkaldte »moderate« oprørere. De oprørere, som USA har støttet i Syrien. Det er stort! Det er CIA's pose; det er milliarder af dollar, der er investeret i det. Hvad vil der ske? Jamen, Trump er nu gået op imod CIA i dette spørgsmål. Og jeg genkalder nu, at ingen har arbejdet i Washington længere end senator Chuck Schumer, højest-rangerende Demokrat i Senatet. Han gav et interview til Rachel Maddow –

Rachel Maddow: Han tager disse skud og modsætningsforhold –

Chuck Schumer: Jeps.

Maddow: – som håner efterretningstjenesterne.

Schumer: Lad mig fortælle dig, at, hvis man går op imod efterretningssamfundet, så har de hundrede og sytten måder, hvorpå de kan hævne sig på dig.

McGovern: Rachel Maddow siger, »Åh, vi skal pause.« (McGovern) Giv mig mikrofonen! Hvis det var dig, ville du så ikke sige, »Siger du, at USA's præsident bør frygte efterretningssamfundet?« Det er selvfølgelig, hvad han sagde. Hvorfor refererer jeg til dette? Juryen er ude. Han er gået lidt op imod dem. Om han gør det mht. det russiske hack, ved jeg ikke. Måske er [CIA-direktør Mike] Pompeo bange for at spørge disse fyre; eller bange for at spørge ... Men, hvis han er bange, vil han så følge sin forgængers eksempel? For, Obama

var dødsens ræd for John Brennan; det er derfor, han forsvarede ham, da Brennan hackede ind i Senatets computere. Det er derfor, han forsøgte at forhindre offentliggørelsen af memoet fra Senatet om CIA-tortur; for det viste, at Brennan og de andre havde løjet gennem tænderne om effektiviteten af torturteknikker. Så Obama forsvarede i høj grad sig selv, eller forsvarede dem, for sluttelig at forsvare sig. Om Schumer har ret, får vi sandsynligvis at se, snarere før end siden.

Ross: Vi finder ud af det snarere før end siden, baseret på, hvordan præsidenten, og hvordan det amerikanske folk, responderer til dette pres. Prøv lige et minut at tænke: Hvad ville det betyde, hvis Trump blev smidt ud af embedet baseret på noget, vi ved er en fabrikering, en løgn, skabt af efterretningstjenesterne? En løgn, der siger, Vladimir Putin anbragte ham i embedet? Hvis USA's præsident kan fjernes fra embedet, baseret på nonsens, skabt af efterretningstjenesterne, har vi så en valgt regering i USA? Jeg tror, det er det spørgsmål, som vi må rejse, som en hastesag, ved at få de eksplosive nyheder om dette memo ud, som kommer fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS).

**Støt den kampberedte
præsident til
at vælge store projekter, og**

ikke krig

Leder fra LaRouche PAC, 7. august, 2017 – Så langt den mest betydningsfulde rapport om »Russia-gate«, angrebet på præsident Trump, som har kastet amerikanske politiske ledere ud i krigsmageri à la McCarthy-tiden, er rapporten fra 24. juli fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS). Rapporten er stadig udelukket af medierne på trods af, at denne gruppe af professionelle seniorefterretningsfolk har bevist, at Demokraternes Nationalkomites kommunikationer ikke blev hacket, men snarere lækket af en insider, og at »Russia-gate« bygger på svindel.

I dag fandt en repræsentant for *EIR*, der intervenerede i et panel af eksperter i en ledende Washington-tænk tank, der diskuterede russisk-amerikanske relationer og »russisk indblanding i vores valg«, at ingen af dem kendte til VIPS-rapporten, der beviste, at det, de diskuterede, var et fupnummer.

»Russia-gate« er et britisk fupnummer, som britisk efterretning initierede allerede, da Donald Trump kom frem som kandidat til præsidentposten i 2015. Formålet med dette fupnummer var at fortsætte og intensivere Barack Obamas politik for militær konfrontation med Rusland og Kina – gennem en krigspræsident Hillary Clinton og, da dette mislykkedes, gennem at drive præsident Trump ud af embedet og oppiske et hysteri mod Rusland i Kongressen.

I sidste uge vedtog Kongressen med et overvældende flertal nye, alvorlige anti-russiske sanktioner, som på forfatningsstridig vis griber ud efter præsidentens beføjelser til at føre udenrigspolitik, og de blot fem senatorer og kongresmedlemmer, der stemte »nej«, har af denne grund været offer for ondskabsfulde angreb fra medierne og deres kolleger.

Truslen om krig mellem atommagter er der, og britiske

imperialister er glade for det. Læs denne uges *Economist*, talerør for City of London, og som udgiver en detaljeret »hypotetisk udredning« af en atomkrig over Nordkorea i 2019, hvor mange millioner dør, men hvor Europa ikke er involveret!

Under konstant angreb, og omringet af krigsscenarier, fortsætter præsident Trump stadig med at forfølge en politik for samarbejde med Rusland og Kina, for at gøre en ende på terrorisme og krige for regimeskifte, og endda for samarbejde om økonomisk fremskridt.

EIR og LaRouche PAC bakker op om præsidenten i dette, ved at gøre VIPS-afsløringen af »Russia-gate-fupnummeret« kendt i hver eneste politiske diskussion og alle valgkredsborgermøder, og ved at sprede ideen om LaRouches »Fire Love« for et reelt, økonomisk opsving, der begynder med genindførelse af Glass-Steagall og skabelse af en statslig kreditinstitution til infrastruktur og varefremstilling.

Kinas »Bælte & Vej Initiativ« er i færd med at blive til en sådan række af store infrastrukturprojekter i hele Eurasien og Afrika – med så meget produktiv kredit, som tilføres dem, fra Kina, Rusland og med konkurrence fra Japan, at der er alverdens plads for, at USA kan tilslutte sig og se sin egen, økonomiske infrastruktur opbygget på ny i processen. Præsident Trump og hans kerneregeringsfolk kan tydeligvis ikke se, hvordan de skal gøre dette, især ikke med det konstante krigsangreb imod dem.

Amerikanerne må derfor mobilisere sammen med os for at besejre det uhyrlige svindelnummer med »Russia-gate« og give præsidentskabet en strategi for økonomisk genopbygning, der kan lykkes.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 22. juli, 2017. (Official White House Photo by Andrea Hanks)

RADIO SCHILLER 7. aug. 2017: Britisk hånd bag offensiv i USA for kup imod Trump og forfatningen og for krig imod Rusland

v/ formand Tom Gillesberg.

https://soundcloud.com/si_dk/britisk-hand-bag-offensiv-i-usa-for-kup-imod-trump-og-forfatningen-og-for-krig-imod-rusland

---

Pilgers advarsel: Sanktioner mod Rusland er forberedelse til atomkrig, 'Hvis vi tillader det'

6. aug., 2017 – Den amerikanske journalist og dokumentarfilmskaber John Pilgers advarsel om »Invitation til atomkrig med Rusland«, som i går blev udgivet af Truthdig, er skarp, korrekt ubehagelig og en opfordring til at gå til modstand. Her følger et ekstensivt citat.

Efter netop at have læst Nevil Shutes efterkrigstidsroman, *On the Beach* (dansk titel På stranden) fra 1957, anbefaler han:

»Intet, jeg har læst om atomkrig, er så ubøjelet i sin advarsel. Ingen bog er mere indtrængende ... Jeg læste 'På Stranden' for første gang forleden dag og blev færdig med den, netop, som Kongressen vedtog en lov om at føre økonomisk krig mod Rusland, verdens næststørste, dødbringende atommagt. Denne vanvittige lov havde ingen berettigelse, bortset fra et løfte om udplyndring ...

Deres hovedmål synes at være krig – rigtig krig. Ingen så ekstrem lov kunne indikere noget andet. De synes at tørste efter det ...

Man udfører lobotomi, det hvide snit, på hver generation. Kendsgerninger fjernes. Historie bortskæres og erstattes med det, *Time* magasinet kalder 'en evig nutid'.

De, der kalder sig liberale eller tendentiøst 'venstrefløj', er ivrige deltagere i denne manipulation og dens hjernevask, som i dag vender tilbage til ét navn: Trump ...

Et kup mod manden i Det Hvide Hus er i gang. Dette skyldes ikke, at han er et afskyeligt menneske, men at han vedvarende har gjort det klart, at han ikke ønsker krig med Rusland.

Dette glimt af fornuft, eller simpel pragmatisme, er en bandlysning af forvalterne af national sikkerhed, der vogter et system, baseret på krig, overvågning, våben og ekstrem kapitalisme. Martin Luther King kaldte dem 'de største leverandører af vold i verden i dag'.

De har inddæmmet Rusland og Kina med missiler og et atomvåbenarsenal. De har brugt neonazister til at installere et ustabil, aggressivt regime i grænselandet til Rusland – den måde, hvorpå Hitler invaderede og forårsagede 27 millioner menneskers død. Deres mål er at splitte den moderne Russiske Føderation ...

Det er en samtidig trussel. Først Rusland, og dernæst Kina. USA har netop gennemført en enorm militærøvelse sammen med

Australien, kendt som Talisman Sabre. De øvede en blokade af Malaccastrædet og det Sydkinesiske Hav, gennem hvilket Kinas økonomiske livliner passerer ...

På toppunktet af den Kolde Krig, var det antikommunistiske hysteri i USA af en sådan grad, at amerikanske regeringsfolk, der var på officielle ærinder i Kina, blev anklaget for forræderi og fyret. I 1957 – det år, Shute skrev 'På stranden' – kunne ingen embedsmand i Udenrigsministeriet tale verdens mest befolkede lands sprog. Folk, der kunne tale mandarin, blev udrenset under et indskrænkende regime, der nu gentages i den netop vedtagne kongreslov, med Rusland som sit mål.

Loven var tværpolitisk. Der er ingen fundamental forskel på Demokrater og Republikanere. Termerne venstre og højre er meningsløse. De fleste af Amerikas moderne krige blev indledt, ikke af konservative, men af liberale Demokrater.

Da Obama forlod embedet, præsiderede han over rekordmange syv krige, inklusive Amerikas længste krig og en kampagne uden fortilfælde for udenretslige drab – mord – via droner.

Ifølge en undersøgelse af Rådet for Udenrigsrelationer kastede Obama, den modstræbende, liberale kriger, under sit embedes sidste år 26.171 bomber – tre bomber i timen, 24 timer om dagen. Efter at have aflagt løfte om at 'befri verden' for atomvåben, byggede modtager af Nobels Fredspris flere atomspræghoveder end nogen anden præsident siden den Kolde Krig ...

En af Obamas sidste handlinger som præsident var at underskrive en lov, der bevilgede det rekordstore beløb af \$618 mia. til Pentagon ... Begravet i detaljerne var etableringen af et Center for Informationsanalyse og Respons. Dette er et sandhedsministerium. Det har til opgave at levere en officiel narrativ af kendsgerninger, der vil forberede os til den reelle mulighed af en atomkrig – hvis vi tillader det.«

Det er et internationalt anliggende at stoppe kuppet imod Trump. LaRouche PAC Internationale Webcast, 4. august, 2017

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning.

Download (PDF, Unknown)

Jason Ross: Godaften. Det er fredag, 4. august, 2017. Jeg er aftenens vært, og vi er meget glade for at have med os i studiet som vores særlige gæst, Helga Zepp-LaRouche via video

fra Tyskland. Godaften, Helga.

Helga Zepp-LaRouche: Godaften, hvordan går det?

Ross: Fint! Som en lille indledning til aftenens show, før vi hører fra Helga, så så vi i denne uge, at Donald Trump underskrev loven om sanktioner, der blev vedtaget af Huset og Senatet – HR 3364 – der indfører sanktioner mod Iran, Nordkorea og Rusland. En del af loven hævder som selvfølgelig, at Rusland blandede sig i det amerikanske valg; en del af loven siger, at USA aldrig vil anerkende Krim som en del af Rusland; og loven binder præsidentens hænder på mange måder mht. sanktioner mod Rusland og mange diplomatiske prioriteringer, diplomatiske krav, der er vedtaget af Huset og Senatet snarere end gennem den udøvende gren (præsidenten). Donald Trump underskrev i denne uge loven og udstedte en erklæring i forbindelse med underskrivelsen, mht. de dele af loven, han finder forfatningsstridige. I går tweetede Trump, at »Vores relation med Rusland er på det laveste og farligste punkt nogensinde. Et meget farligt lavpunkt. Det kan I takke Kongressen for«, siger han.

Rusland responderede ved at kræve udvisning af et vist antal amerikanske diplomater ned til samme niveau som russiske diplomater i USA; noget lignende det, præsident Obama gjorde med russiske diplomater og russisk diplomatejendom, osv. Det betyder overordnet set, at det virkelig øger presset på de amerikansk-russiske relationer og gør det meget vanskeligt for Trump at gennemføre ét af sine kampagneløfter, som var en potentiel opnåelse af detente med Rusland. Med hans berømte ord, »Det er ikke dårligt at komme godt ud af det med Rusland; det er en god ting.«

Jeg vil gerne have Helga på nu for at tale om vores syn på dette. Jeg ved, din mand, Lyndon LaRouche, har sagt, at, hvis dette kup mod Trump lykkes, så vil det virkelig lægge truslen om atomkrig op på bordet. Hvad er din mening om situationen?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette ikke blot er en vedtagelse i Senatet, eller i Kongressen; men dette handler om præsidenten i amerikansk historie lige fra USA's grundlæggelse. For det, som denne vedtagelse gør, er, at den fuldstændig omstøder den Amerikanske Forfatning, der giver præsidenten beføjelserne til at bestemme udenrigspolitik. I henhold til den aktuelle situation, efter at Kongressen (Repræsentanternes Hus) og Senatet med dette overvældende flertal vedtog at indføre sanktioner, så, hvis præsident Trump ønskede at omstøde dette, skulle han sende et brev til Kongressen; og Kongressen er forpligtet til at svare inden 30 dage for enten at godkende eller afvise det. Det betyder, at Kongressen kaprer beføjelsen til at bestemme politikken fra præsidenten. Jeg tror, det amerikanske folk hellere må se at vågne op til den kendsgerning, at det, der her bliver fjernet, er den Amerikanske Forfatning. Jeg vil tro, at alle amerikanske patrioter, der elsker Amerika – og jeg ved, at det amerikanske folk generelt er meget patriotisk – de må forstå dette moment. For, dette kan ikke være tilfældet, og forblive ignoreret. Dette har så mange implikationer.

Min mand, Lyndon LaRouche, sagde, at, hvis dette består, er vi tilbage til en umiddelbart overhængende konfrontation med Rusland – og også Kina – som vi var under Obama-administrationen og de neokonservatives kontrol; som har kontrolleret USA's politik under to embedsperioder under George W. Bush, og to perioder under Obama. Det var disse neokonservative, der var fuldstændig oprørt over, at en systemisk 'outsider', eller en person, der ikke tilhørte systemet – som Donald Trump – vandt valget. Jeg husker klart, at, den 21. januar, havde den britiske avis *The Spectator* allerede en overskrift, der lød, at det blot var et spørgsmål om tid, før man ville få Trump ud af embedet gennem impeachment (rigsretssag), gennem et kup, eller gennem politisk mord! Processen frem mod impeachment er helt i gang, som I ved. Det er netop blevet offentliggjort, at Robert Mueller, den særlige rådgiver, allerede har en 'grand jury'

(juridisk enhed, der kan undersøge og afgøre, om der er belæg for at anlægge en strafferetssag, -red.), der angiveligt skulle være hemmelig; men der har igen været et læk til *The Guardian* og andre medier. Så formålet med dette er tydeligvis at fremme en eller anden historie, der viser bånd fra Trump eller hans team til Rusland.

Lad mig understrege dette helt klart. Sandheden om dette her skal ud. Det er rent historisk af den allerstørste betydning, at VIPS-organisationen – *Veteran Intelligence Professionals for Sanity* – tidligere højtplacerede efterretningsfolk fra diverse amerikanske efterretningsorganisationer, for omkring en uge siden sendte et memorandum til præsident Trump; hvori de fastslog, baseret på deres indiskutable ekspertise og kriminaltekniske beviser, at der ikke fandt nogen russisk hacking sted. I stedet var der tale om et insider-læk; der var nogen, der simpelt hen downloadede data fra DNC-computerne, og som dernæst maskerede det hele, som om det var blevet udført af russerne. At efterforske dette og diskutere disse resultater fra VIPS-memoet, er den vigtigste måde, hvorpå dette kup kan køres af sporet. Heldigvis har ét af de kongresmedlemmer, der var modig nok til at stemme imod denne uhyrlighed – Dana Rohrabacher – allerede kommenteret VIPS-memoet. Jeg mener, at vi må mobilisere den amerikanske befolkning til at kræve, at Kongressen indbyder VIPS-repræsentanterne til at aflægge forklaring, til at fremlægge deres beviser, og ligeledes bestræbelserne fra sådanne personer som kongresmedlem Nunes, der efterforsker, hvem det var, der afslørede dette, hvem, der lakkede. Og ligeledes senator Grassleys bestræbelser for at gøre det samme; det må støttes. Derudover mener jeg generelt, at denne Kongres fuldstændig har bragt sig selv i miskredit. Kongressens anerkendelses-rate er lige nu, iflg. de seneste opinionsmålinger, kun 10 %; det er ligeledes et historisk lavpunkt, mener jeg.

Men jeg mener, det nu afhænger af det amerikanske folk; og man

bør finde alle mulige organisationer og institutioner, der repræsenterer folket, og som støtter præsident Trump. Retfærdigheden må ske fyldest; de, der lakkede, må gøres til genstand for efterforskning; og sandheden må genoprettes. Dette er af den største, strategiske betydning. Dette er ikke blot en intern, amerikansk affære; jeg mener, at russernes karakteristisk, at dette er en intern kamp, ikke er korrekt. Jeg mener, at dette er noget langt mere dystert. Den tidligere våbeninspektør i Irak, Scott Ritter, som var våbeninspektør under Irakkrigen, kom med en dybtgående karakteristisk. Han sagde, den kendsgerning, at der var denne totale enstemmighed i de amerikanske medier, FBI, andre amerikanske efterretningstjenester og næsten enstemmighed i begge Kongreshuse; hvordan får man en sådan fuldstændig – i Tyskland ville man sige »Gleichschaltung«, ensretning – hvordan får man et sådant enstemmigt kor? Scott Ritter peger på spørgsmålet om, at dette peger på en langt mere generel sammensværgelse, der finder sted i det amerikanske samfund. Jeg ved, at folk normalt bliver meget enerverede, når man nævner ordet »sammensværgelse«, men jeg mener ikke, der findes andre ord, der kan karakterisere det, der foregår. Man har det, folk nu om dage kalder »deep state«, og som forsøger at omstøde valget af en amerikansk præsident; og så har man briternes rolle i alt dette her. Jeg mener, at der er en indsats fra Det britiske Imperiums side, efter en genetablering af kontrollen over amerikanske institutioner, for at gå tilbage til det, vi engang havde med de neokonservative i 1992 – Wolfowitz-doktrinen; og som var ideen om, at USA aldrig skulle give noget andet land eller nogen anden gruppe af lande lov til at overgå USA's militærpolitiske eller militære magt. Det var et kup, udført af de neokonservative efter Sovjetunionens kollaps, og de gik frem for at forsøge at etablere en unipolær verden. Jeg mener, at dette præcist kommer til udtryk i det, Kongressen gjorde med disse sanktioner, og det betyder gennem implikation, at gå tilbage til konfrontationen med Rusland, og selvfølgelig en genoptagelse af spændingen i relationerne med Kina.

Dette er en krigssti. Dette har utrolige implikationer. Jeg vil blot nævne et par stykker af dem. For det første, så reagerede premierminister Medvedev meget skarpere end præsident Putin. Han sagde, at dette afslutter håbet om en forbedring mellem USA og Rusland. Så var der diverse kommentarer i kinesiske publikationer, der tilbød at hjælpe Rusland mod virkningerne af sanktioneerne; og som ligeledes sagde, at dette blot vil betyde en meget tættere forhold mellem Rusland og Kina, og sammen har vi en afskrækkelse imod USA. Det var ikke det, kineserne ønskede; de har tilbudt USA at samarbejde omkring Bælte & Vej Initiativet; men det er, hvad det fører til.

Lad mig blot påpege to yderligere sidevirkninger af dette. Det er relationen med Europa, for sanktioneerne har som deres primære mål leveringen af russisk naturgas og ideen om at bygge endnu en gasledning – Northstream II; som Tyskland har brug for, fordi olieforsyningerne fra Mellemøsten er meget lunefulde pga. den ustabile situation dér. Oliereserverne i Nordsøen er ved at være udtømt. Sanktioneerne ville selvfølgelig, fordi USA fremfører, at de har ekstraterritorial bemyndigelse, ramme alle de firmaer, der producerer materialer og byggetjenester til projekter med russerne. Dette er fuldstændig umuligt. Det ville f.eks. også ramme europæiske investorer i USA, hvis de gør forretninger med Rusland; de kunne blive eksproprieret i USA, eller deres kapital indefrosset, og sådanne ting. Dette skaber ødelæggelse. Den Europæiske Union og den tyske regering har allerede sagt, at de vil overveje modforholdsregler; at dette kunne føre til en handelskrig. Forbløffende nok har en talsmand for en førende tænketank, der står den tyske regering nær, netop sagt, at dette vil give bagslag, for, hvorfor skulle lande, der rammes af sanktioneerne, være med til at gennemføre dem? Så han forudsiger, at der kommer en boomerang-effekt for amerikanerne; men det er selvfølgelig en effekt, der er meget farlig. Forskellige tyske industrisammenslutninger er ligeledes kommet frem og har sagt, at dette er fuldstændig

uacceptabelt.

På et mere fundamentalt plan bringer dette hele spørgsmålet om international lov (folkeretten) frem. Hvorfor tror USA, at deres amerikanske lov kan træde i kraft i hele verden? Dette er en krænkelse af international lov, og dette er derfor en krise uden fortilfælde. Den har, som jeg sagde, implikationer for den Amerikanske Forfatning, for international lov, for relationerne med Rusland og Kina; den kan, for første gang, bryde alliancen med Europa. Så jeg tror, folk virkelig forstår, at dette må omstødes.

Ross: Fantastisk! Dette sætter virkelig scenen. Kan jeg bede dig om at forklare et bestemt punkt? Du kom med ideen om, at folk har en »deep state« (omtr. 'staten i staten', -red.), der kører USA. Hvor det altså ikke kun drejer sig om denne enkelte lov, men, at der igennem længere tid har været en voksende magt fra visse agents side internt i USA. Lad mig stille dig et spørgsmål om måder, hvorpå folk fortolker disse ting. En måde er, at der simpelt hen er en koldkrigsmentalitet, der ikke er blevet overvundet; folk lever i fortiden og ser stadig Rusland som en trussel, hvor de i tankerne sammenligner Rusland med Sovjetunionen. En anden måde er ideen om »deep state«; at efterretningstjenesterne har udviklet et slags begær efter magt for sig selv. Tag f.eks. eksemplet med J. Edgar Hoover; og at disse tjenester ønsker at køre USA af en særlig grund. Du rejste et spørgsmål, som de fleste kommentatorer ikke rejser, og som er briterne; eller, at der er noget uden for amerikansk indenrigspolitik, der udformer denne opposition til samarbejde med Rusland. Og, med dine mange rejser til Kina og med dit arbejde med Verdenslandbroen – Bælte & Vej Initiativet – har du en meget dyb forståelse af et andet paradigme, der i stigende grad slår rod i verden.

Kunne du sige mere til vore lyttere om, hvad du ser som manglerne i ideen om »deep state« eller den Kolde Krig? Med andre ord, hvad er det, der virkelig promoverer denne opposition til samarbejde med Rusland? Hvad kan vi gøre ved

det?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, det er en reminiscens af geopolitik, og geopolitik er den idé, at man har en gruppe nationer eller en nation, der har en fundamental interesse imod en anden nation eller en anden gruppe nationer; og, om nødvendigt, så kan man kæmpe for dette i krige. Det var denne tankegang, der førte til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det er indlysende, at, hvis vi ikke overvinder dette i atomvåbenalderen, så taler vi om faren for den menneskelige arts udslettelse, hvis det kommer til krig. Vi er meget nærmere ved dette, end de fleste mennesker bryder sig om at tænke på. Da Sovjetunionen gik i opløsning mellem 1989 og 1991, opstod der muligheden for at få en varig fredorden. Kommunismen var blevet besejret, og vi foreslog på dette tidspunkt den Eurasiske Landbro; allerede dengang kaldte vi det, den Nye Silkevej. Det var ideen om at etablere et nyt paradigme med samarbejde i alle deltagende landes interesse. Det ville have været en politik, der i høj grad ville have ændret historiens kurs, men, på det tidspunkt havde man Margaret Thatcher, man havde Bush senior, man havde Mitterand; og de besluttede, at, for at forhindre Rusland i nogensinde igen at rejse sig, fra at reducere Sovjetunionen, der var en supermagt, og til at blive et Rusland, der blot skulle være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. De besluttede, at, i stedet for at få en fredorden, så lad os satse på den gamle, angloamerikanske politik med at styre verden som et imperium; og lad os gennemtvinge en unipolær verden. Det var politikken i 1990'erne og begyndelsen af 2000'erne; dette var ideen om regimeskifte, dette var ideen om 'farvede revolutioner'. Dette har ligget til grund for krigen, der byggede på løgne, i Afghanistan, Irak, mordet på Gaddafi; disse politikker har ødelagt Mellemøsten. De har været årsag til flygtningekrisen; de har næsten udløst et sammenbrud af den Europæiske Union, for der er ikke tale om nogen Union, som det blev klart under flygtningekrisens forløb.

Denne politik står nu for at eksplodere. Alan Greenspan, af alle personer – den person, der igen og igen advarede mod overstrømmende irrationalitet – er netop trådt frem og har sagt, at der er en ny nedsmeltning af en gældsboble på vej, og at dette vil udløse et krak på aktiemarkedet. Dette imperium er i færd med at kollapse, og jeg mener, det er grunden til, der hersker en sådan desperation for at forhindre Kinas fremvækst; selv om Kina har tilbudt en totalt anden model, der ikke bygger på geopolitik, men derimod bygger på »win-win«-samarbejde; og hvori alle nationer, der samarbejder i Bælte & Vej Initiativet, ville få gavn af det.

Jeg mener, at det, som virkelig står på spil her, er: Går vi tilbage til Det britiske Imperium? Og folk, der kender amerikansk historie, ved meget vel, at Det britiske Imperium aldrig har opgivet ideen om at generobre USA. Kong George III mistede forstanden på tidspunktet for den Amerikanske Revolution, og de forsøgte at vinde Amerika tilbage; først i Krigen i 1812, og dernæst i Borgerkrigen, hvor Det britiske Imperium var allieret med Konføderationen (Sydstats-udbryderstaterne). De finansierede Konføderationen gennem Østkystbankerne. Efter dette indså de, at dette ikke kunne gøres militært, så dernæst forsøgte briterne at underminere det amerikanske *establishment* og overbevise dem om at styre verden som et imperium, der byggede på den angloamerikanske, særlige relation.

Ser man på hele operationen imod Trump, som i realiteten begyndte længe før Trump vandt valget; det var britisk efterretning, der initierede dossiererne, som fabrikerede efterretninger. Men, de blev så selvfølgelig hjulpet af amerikanske efterretningstjenester, hvor strukturen fra Obama-perioden stadig eksisterede. Så man har virkelig – »deep state« er for kort en formulering, for det inkluderer ikke den kendsgerning, at dette er et britisk kup. Det aftalte spil er ikke med Rusland; det aftalte spil er med Det britiske Imperium. Amerikanere må forstå, at hele deres revolution står

på spil; Forfatningen – der stadig, med hensyn til forfatninger, er et af de mest fantastiske dokumenter i verden – den er totalt i fare. Det er allerede blevet overtaget, og dét må det amerikanske folk omstøde.

Ross: Stærke ord. Mange tak. Jeg tror, vores mission står temmelig klart på dette tidspunkt. Vi ser nogle muligheder for, hvad der kan ske, hvis vi skaffer os af med denne mentalitet om global konflikt. Blot et enkelt eksempel ville være, at præsident Trump stoppede Obama-programmet for at bevæbne de såkaldte syriske »oprørsgrupper«. Alene en sådan handling ville være en ændring af den retning, vi har gået i det seneste halvandet årti med de krige for regimeskifte, vi har haft. At sige, det gør vi ikke mere. Vi siger, OK, der kunne blive ting, som hvis vi opgiver dette fremstød for konflikt.

Jeg vil gerne afslutte vores show med nogle ideer til, hvad folk kan gøre, og nogle rapporter om, hvad folk har gjort. Én ting er dette VIPS-memo, som vi har diskuteret og dækket meget på vores webside. Der har været meget aktivitet i landet; vi kan vise jer nogle billeder herfra om et øjeblik, af den form for aktiviteter, vi har været engageret i – stævner på gaden her i New York City. Her er ét til. Det er meget vigtigt, at denne historie kommer ud, for det er absolut eksplosivt; og det virker, det kommer ud. Det er et spørgsmål, som, som vi nævnte, kongresmedlem Rohrbacher har rejst; dette er noget, som bliver rejst af mange af de nye, alternative kilder. Oliver Stone har for nylig igen rejst spørgsmålet, og folk i hele landet rejser det på steder som under møder, der afholdes af kongresmedlemmer. For eksempel havde Ted Lew for nylig et borgermøde i sit valgdistrikt, og han blev af en LaRouche PAC-aktivist spurgt, »Hej, hvis DNC-computerne blev hacket, hvorfor har FBI så aldrig efterforsket dem?« Bare pil denne historie fra hinanden. Der er kommet breve i et pænt antal til avisredaktioner, og som bliver publiceret i aviser i hele landet. Der har været folk, der har indsat annoncer i de

lokale aviser, og som siger, at I skal kende til denne historie om, at den russiske hacking var et inside job. Læs VIPS-memoet; gå ind på LaRouche PAC websiden.

Vi har en tilhænger, der har holdt gårdudsalg for at rejse midler til LaRouche PAC. Vi har folk, der afholder stævner i deres hjemby. Et eksempel fra Connecticut, hvor en LaRouche-tilhænger sagde, »Jeg laver et stævne foran mit rådhus«. Det gjorde han, og vi havde et succesfuldt stævne dér, som blev dækket af lokalaviserne og det hele. Byråd, radiointerviews. Der foregår en masse aktivitet. Vi var f.eks. uden for Chuck Schumers kontor i New York; vi spurgte folk, hvor de syntes, vi skulle 'smide' (chuck) Schumer hen, hvilket ville være en vidunderlig idé. Der er rigtig meget at gøre. Ordet om dette må absolut spredes i sammenhæng med, hvad alternativet kunne blive.

Jeg vil gerne takke Helga Zepp-LaRouche for at være med os her i dag. Jeg vil gerne spørge dig, om du har yderligere kommentarer som afslutning af showet?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, at dette er et af de historiske øjeblikke, hvor det er det enkelte individ, der tæller. Jeg ved, mange mennesker er blevet deprimeret, fordi de ikke tror, man kan gøre noget alligevel; men jeg mener, at vi er lige så tæt på Tredje Verdenskrig lige nu, som vi er på et fuldstændig nyt paradigme. Forestil jer blot en fremtid, hvor Amerika igen vil være venner med andre lande. De fleste folk kan godt lide amerikanere; de kan ikke lide det aktuelle kup, og de kan ikke lide de britiske politikere, der er kommet fra den amerikanske regering i de seneste 16 år. Men, det amerikanske folk har givet udtryk for noget meget vigtigt med valget af præsident Trump. Hvis det amerikanske folk omgående ville gribe muligheden for at støtte denne præsident – Trump har indledt en forbedring af relationen med Xi Jinping; han har fundet et godt samtaleniveau med Putin på G20 i Hamborg. Kina har tilbudt at hjælpe med ved genopbygningen af USA's infrastruktur og indbudt USA til at tilslutte sig Bælte & Vej

Initiativet i hele verden. Hvorfor kan USA, Rusland og Kina, som de tre, mest betydningsfulde nationer, ikke arbejde sammen? Hvis dette kan opnås, kan I så forestille jer, at vi kan få en tryk fred i verden? At vi kan arbejde sammen om at fjerne fattigdom, ikke alene i USA, men overalt? Jeg mener, at dette er de spørgsmål, vi bør tale om, og jeg er enormt overbevist om, at der er noget meget godt i det amerikanske folk, der vil sejre.

Ross: Vidunderligt! Godt. Mange tak. Tak til alle for at være med os i dag. Vi beder om, at I bliver medlem af LaRouche PAC; at I følger denne YouTube-kanal og sørger for at modtage besked om alle vore videoer, alt det, vi udgiver. Og det materiale, vi har diskuteret – VIPS-memoet fra *Veteran Intelligence Professionals for Sanity*, og videoerne, vi har fremstillet om spørgsmålet – kan ses på din YouTube-kanal. I finder mere i videobeskrivelsen, og vi har her et link til en af disse videoer til jer. (dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>)

Tak for at se med; lad os se at komme i gang!

Svar mig på én ting: Har du modet til at stoppe en atomkrig?

Leder fra LaRouche PAC, 3. august 2017 – Vanviddet i det overvældende flertal i den amerikanske Kongres – Huset og Senatet – med hvilket deres blodtørstige lov om sanktioner blev vedtaget i sidste uge, var en markant demonstration af den sandhed, Lyndon LaRouche har fremført i månedsvis: at, hvis det britiskorkestrerede kup imod præsident Trump lykkes,

vil det anbringe os lige midt i en atomkrig. »Folk er ikke klar over, hvad disse våbensystemer er i stand til at gøre«, sagde han i dag. »USA marcherer mod atomkrig.«

Torsdag tweetede præsident Trump, at »Vore relationer med Rusland befinder sig på det farligste lavpunkt nogensinde. Det kan I takke Kongressen for ...« Og, på én af sine to underskriftserklæringer på denne lov sagde præsidenten, »De, der skabte vor Forfatning, lagde udenrigsanliggender i hænderne på præsidenten. Denne lov vil vise det viselige i dette valg ... Jeg opbyggede et virkelig storslået selskab til en værdi af mange milliarder dollars. Det er en stor del af årsagen til, at jeg blev valgt. Som præsident kan jeg indgå langt bedre aftaler med fremmede lande, end Kongressen kan«. Lyndon LaRouche erklærede sig hjerteligt enig i alle disse udtalelser.

Ingen af vore kontrollerede medier har fundet det umagen værd at rapportere, at præsident Trumps underskrivelseserklæring sagde, at de vigtigste dele af denne lov er forfatningsstridige, som de vitterligt også er, hovedsagligt af de ovenstående årsager, han angav – og sagde, at han ikke ville håndhæve dem. Det er nu op til det amerikanske folk at give ham den nødvendige støtte til at besejre opstanden imod ham og forhindre en umiddelbar atomkrig, der ellers vil blive tilfældet.

Nogle ukloge russiske ledere – men ikke præsident Putin – er tilsyneladende uvidende om, hvad det er, der virkelig foregår i dette land, og kommer med krigeriske udtalelser, der på behørig vis opsnappes og gentages i britiskkontrollerede amerikanske medier, af åbenlyse grunde. Præsident Putins talsmand, Dmitry Peskov, nægtede at kommentere et uklogt opslag på Facebook af premierminister Medvedev. Præsident Putin selv har begrænset sin respons på udtalelsen til at sige, at der på nuværende tidspunkt ikke er grund til, at Rusland skulle introducere yderligere modforholdsregler mod USA.

De selvsamme, kontrollerede kongresmedlemmer, der var ansvarlige for vanviddet med »sanktionerne«, går nu frem med endnu mere ekstreme krigsprovokationer – bedst som man troede, det var umuligt! I går rapporterede »*Politico*«, at den version af National Defense Authorization Act (NDAA), der allerede er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus, såvel som den, der er under overvejelse i Senatet, rent faktisk ville tvinge Pentagon til at krænke INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty), der blev forhandlet igennem af præsident Reagan og Sovjetunionens generalsekretær Gorbatsjov i 1987!

Samtidig opfanger vore aktivister signaler om et voksende oprør blandt amerikanerne, som under en massestrejke. Vi må forene dem omkring Lyndon LaRouches »Fire Nye Love« fra 10. juni, 2014.

Foto: Den russiske præsident Putin omgivet af ledende russiske generaler under den Store Flådeparade i Skt. Petersborg, 30. juli, 2017. (photo Russian MOD / eng.mil.ru)

USA's Kongres angriber nu INF-traktaten

3.aug., 2017 – Næste fase af det forræderiske angreb fra Kongressens side mod amerikansk-russiske relationer bliver INF-traktaten (Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty), baseret for den foreløbigt ubeviste påstand om, at Rusland krænker traktaten gennem at teste og deployere et jordlanceret krydsermissil, der falder inden for den forbudte rækkevidde af 500 til 5.000 km. Loven om forsvarsbudgettet for 2018, der er blevet vedtaget i Repræsentanternes Hus og er under

overvejelse i Senatet, beordrer Forsvarsministeriet til at påbegynde udviklingen af et jordbaseret krydsermissil, der krænker traktaten. Det ville kræve, at præsidenten afgør, hvorvidt Rusland har, eller ikke har, indledt aktiviteter, der ikke overholder traktaten, og hvis en sådan afgørelse falder, ville det bestemme, at USA ikke længere er bundet af traktatens begrænsninger. Det Hvide Hus har allerede angrebet denne bestemmelse i Husets lov, i en erklæring af 12. juli, fordi den »på en måde, der ikke hjælper, binder administrationen til et specifikt missilsystem, der ville begrænse de potentielle muligheder for militær respons«, og den »ville også vække bekymring blandt NATO-allierede og kunne fratage administrationen den fornødne fleksibilitet til at foretage vurderinger om timingen og arten af at påkalde vore juridiske midler under traktaten«.

Administrationen er imidlertid ikke de eneste, der er bekymret over bestemmelserne om INF-traktaten. »Nu, som før, så har kort- og mellemdistanceatommissiler ingen afskrækkende værdi, alt imens de gør det mere sandsynligt, at fejlslutninger fører til det utænkelige«, sagde senator Patrick Leahy (D-Vt.), der stemte for ratificeringen af traktaten i 1988, i en udtalelse til *Politico*. Andre eksperter, *Politico* har konsulteret, påpegede dens åbenlyse forfatningsstridighed. »Den går ud over Kongressens magtbeføjelser«, sagde Mallory Stewart, der var assisterende vice-udenrigssekretær i Afdeling for Våbenkontrol, Verifikation og Overholdelse frem til tidligere i år. »Den ignorerer den magts deling, som har været anerkendt, siden vor Forfatnings skabelse.«

General Paul Selva, næstformand for generalstabscheferne og normalt en høg mht. spørgsmålet om russernes overtrædelser, satte, under en høring i Kongressen i juli måned, spørgsmålstegn ved den militære nytte af sådanne våben. »I betragtning af stedet og deployeringen af det specifikke missil, giver de ingen fordel i Europa«, sagde Selva. Med hensyn til manglen på et sådant våben i USA's arsenal,

fremførte Selva, at USA's militær kan udgøre en risiko for ethvert mål, det behøver, ved hjælp af fly- og skibslancerede krydsermissiler, der ikke er omfattet af INF-traktaten.

Foto: USA's præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens generalsekretær Mikhail Gorbatsjov giver hinanden hånden efter ratificeringen af INF-traktaten i 1988.

POLITISK ORIENTERING 3. august, 2017: Stop kupforsøget imod Trump – data viser, at anklager imod Rusland var plantede beviser. Se også 2. del her.

Med Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg.

»... Vi har netop haft den amerikanske Kongres, Repræsentanternes Hus, Senatet, som har vedtaget en ny lov, som er totalt ulovlig, kan man sige, bryder forfatningen på en hel masse punkter, men som blev vedtaget i Senatet med stemmerne 98 mod 2, og i Repræsentanternes Hus, 419 mod 3; så vi snakker ikke bare om, at her er et veto-sikkert flertal; vi snakker om, at meget få folk turde stemme imod; og denne lov gik grundlæggende ud på, at man sagde, præsident Trump ikke må have lov til at forbedre relationerne med Rusland, tværtimod, så skal han pålægge Rusland nye sanktioner; og iflg. den

amerikanske forfatning er udenrigspolitik noget, der hører ind under præsidenten, det hører ikke under Repræsentanternes Hus; Senatet skal godkende ligesom ministre, præsidenten skal rådføre sig med dem, men grundlæggende set er det præsidenten, der fastlægger udenrigspolitikken. Og her vedtog de så, at der skal nye sanktioner; USA må aldrig nogensinde godkende, med mindre Kongressen beslutter sig for det, at Krim faktisk tilhører Rusland; man må ikke lempe sanktionerne, man skal fastholde de sanktioner, Obama skyndte sig at få igennem, inden han blev fjernet som præsident, så at sige, mere eller mindre til evig tid, med mindre Kongressen beslutter, at de skal fjernes. Og så var der lige nogen sanktioner mod Iran og Nordkorea ... Det her skete for en uge siden, og Trump underskrev så i går denne lov, men lavede samtidig en udtalelse som præsident, hvor han sagde, jeg skriver under på denne lov af hensyn til den nationale samhørighed; men jeg kommer ikke til at gennemføre de dele af loven, som er forfatningsstridige. ...«

Se også 2. del:

Lydfil:

https://soundcloud.com/si_dk/stop-kupforsoget-imod-trump-data-viser-at-anklager-imod-rusland-var-plantede-beviser

---

Afslør den britiske bluff:

De er bankerot, og de lyver om Trump og Russia-gate

Leder fra LaRouche PAC, 2. august, 2017 – Fra Seattle til Greenwich, fra Frankrig til Spanien banker den internationale LaRouche-bevægelse løs på Det britiske Imperiums plan om at vælte Trump-regeringen, en plan, hvis præmisser udelukkende er den Store Løgn, at den russiske præsident Vladimir Putin hackede DNC-computere for at det amerikanske præsidentvalg i 2016 skulle vindes af Trump.

Denne mobilisering rammer virkelig hårdt, men den må nu optrappes med en forkortet tidsramme, før Det britiske Imperium lykkes med deres kupforsøg, hvilket ville bringe verden til randen af atomkrig. Vi befinder os i en position, hvor vi kan bryde situationen op på vid gab, med hjælp fra VIPS-memoet, fordi flertallet af den amerikanske befolkning ikke køber hele eventyret om Ruslands rolle, og heller ikke fremstødet for konfrontation og krig med Rusland og Kina. De har ikke en klar idé om, hvilke politikker, der *bør* vedtages – det er en opdragelses- og uddannelsesopgave, der ligeledes tilfalder os – men de ved, at hele anti-Trump medietumulten lugter ekstremt dårligt.

Den britiske bluff må afsløres; hverken det amerikanske folk eller præsident Trump bør fortsætte med at spille efter deres spils riggede regler. Deres imperium er gennemgribende bankerot og tigger og beder om at blive begravet af FDR's Glass/Steagall-politik og etableringen af et kreditsystem efter Hamiltons principper, og som opkobler de amerikanske kontinenter og Europa til Kinas Bælte og Vej Initiativ.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, at præsident Trump kunne udmanøvrere hele spilleindsatsen omkring hele Kongressens bissen hen imod sanktioner mod Rusland, Iran og Nordkorea – en lov, der desværre i dag blev underskrevet og sat i kraft [af

præsidenten], selv om det skete med en medfølgende erklæring fra præsidenten, der korrekt karakteriserer loven som forfatningsstridig – gennem nye, uventede initiativer, såsom at indkalde til et hastetopmøde med Putin for i fællesskab at adressere fælles interesser mht. økonomien, terrorisme, narkohandlen osv.

I mellemtiden raser der en særdeles synlig politisk kamp i og omkring Trump-administrationen i Washington. Vicepræsident Mike Pence er på turne i nationerne på Balkan for at promovere konflikt med Rusland, hvor han synker helt ned til sådanne absurde dybder som til at karakterisere Montenegro (befolkning 600.000) som »en inspiration for verden« for at gå op imod Rusland og tilslutte sig NATO. Samtidig sagde udenrigsminister Rex Tillerson til pressen, at han og den russiske udenrigsminister Lavrov »forsøger at finde veje til at bringe denne relation tilbage, tættere på hinanden«, og at »vi arbejder tæt sammen med Rusland og andre parter« i kampen mod terrorisme i Syrien.

Hvad det bliver til – krig eller fred, depression eller udvikling – ligger i vid udstrækning i vore hænder.

Foto: LaRouche PAC mobiliserer på en travl gade i Houston, Texas. Dagen igennem standser mange bilister for at diskutere.

Tillerson på kurs mod samarbejde med Rusland og Kina

2. august, 2017 – På trods af Kongressens vedtagelse af sanktioner og andre stressfaktorer, skitserede den amerikanske

udenrigsminister Rex Tillerson Trump-administrationens forpligtende engagement til at fortsætte samarbejde, hvor det er muligt, og arbejde for at forebygge konflikter, hvor det er nødvendigt, sammen med Rusland og Kina i takt med, at landene konfronterer et »omdrejningspunkt« i historien.

Tillerson mødtes med journalister i Udenrigsministeriet i går aftes for at opdatere og forklare Trump-administrationens udenrigspolitik. Han sagde, at, ser man 50 år tilbage i tiden, så har der fundet et betydningsfuldt skifte sted på det tidspunkt, hvor den europæiske kommunisme kollapsede, og at vi nu står over for et »omdrejningspunkt« som følge af den dramatiske ekspansion af Kinas rolle i verden. Han bekræftede administrationens forpligtelse over for »at gøre Amerika stort igen«, men understregede, at, når Trump siger »Amerika først«, så mener han ikke »kun Amerika«. Tillerson understregede, at, på trods af vanskeligheder og uenigheder, så er administrationen forpligtet over for gensidigt fordelagtige og fredelige løsninger af disse vanskeligheder.

Tillerson sagde, at kampen mod terrorisme er »et område af gensidig interesse« og sagde til reportere, »Vi er forpligtet over for stabilitet i Syrien i kølvandet på kampen for at besejre ISIS« og tilføjede, at USA var for »et forenet, ikke delt, Syrien«, såvel som udarbejdelsen af en ny forfatning, frie og fair valg og et nyt, politisk lederskab.

Han sagde, at både USA og Rusland er forpligtet over for at bekæmpe ISIS og dets allierede og over for den fremtidige stabilitet i Syrien. Han sagde, at administrationen finder Ruslands støtte til en fortsættelse på ubestemt tid af Bashar Assads syriske regering »uacceptabel«, og at iranske styrker skal forlade syrisk territorium, »og det er fortsat vores holdning, at Assad-regimet ikke har nogen rolle at spille i den fremtidige regering af Syrien«. Han forklarede, »Vi er åbne over for denne rækkefølge, så længe dette er, hvad slutresultatet bliver«. »Igen, så arbejder vi sammen med Rusland og andre parter for at se, om vi kan komme overens om

en vej frem for, hvordan Syrien kan stabiliseres, i verden efter ISIS, skabe zoner med stabilitet og linjer for dekonfliktion, der vil holde, og dernæst skabe betingelser for, at den politiske proces kan udvikle sig i Genève.« Han sagde, at skabelsen af en deeskaleringszone i den sydvestlige del af Syrien, skabt af Rusland, USA og Jordan, var »en lille målestok for succes«, der bør kopieres i hele Syrien.

Om Kina sagde Tillerson: »Hvordan skal vi definere denne relation [med Kina], og hvordan sikrer vi, at økonomisk fremgang til begge landes, og verdens, fordel kan fortsætte, og at dér, hvor vi er uenige – for vi vil være uenige, vi er uenige – at vi vil tackle disse uoverensstemmelser på en måde, der ikke fører til åben konflikt?

Vi afprøver denne relation gennem ting som situationen i Nordkorea«, sagde han. »Kan vi arbejde sammen for at adressere denne globale trussel, hvor vi har et fælles mål? Og dér, hvor vi er uenige – i det Sydkinesiske Hav, og vi har nogle handelsuoverensstemmelser, der må adresseres – kan vi da arbejde os igennem disse uoverensstemmelser på en måde, der ikke fører til åben konflikt og finde de nødvendige løsninger, der tjener os begge?«

Tillerson gik videre med at diskutere det spændte forhold med Rusland over Ukraine, forpligtelser over for NATO, Mellemøsten, cyber-sikkerhed, Iran, uenigheden mellem de Forenede Arabiske Emirater og Qatar, narkokartellerne og de interne vanskeligheder i Trump-administrationen. I hvert tilfælde understregede han at arbejde hen imod samarbejde om vore fælles mål og at forhindre konflikt, både med vore »allierede og partnere« og »vore modstandere«.

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson taler til reportere i Udenrigsministeriets Presseafdeling i Washington, D.C., 1. august, 2017

Trump underskriver sanktioner, men advarer Kongressen om forfatningsstridighed

2. august, 2017 – I dag underskrev præsident Donald Trump H.R. 3363, »Loven om imødegåelse af Amerikas modstandere gennem sanktioner«, og satte således loven i kraft. Han udstedte en erklæring sammen med underskrivelsen af loven, hvori han sagde, at den »inkluderede flere klart forfatningsstridige bestemmelser«. Disse omfatter:

Krænkelse af »præsidentens eksklusive, forfatningsmæssige myndighed til at anerkende fremmede regeringer, inkl. deres territoriale grænser;«

At gøre det muligt for Kongressen at ændre loven uden at gå igennem de forfatningsmæssige foreskrevne procedurer;

Instruere ansatte i den udøvende gren til at »tage visse diplomatiske initiativer« uden bemyndigelse fra præsidenten; og

At forhindre præsidenten, i visse tilfælde, i at modtage ambassadører iflg. bestemmelserne i Forfatningens Artikel II, afsnit 3.

Trump lovede, »Min administration vil omhyggeligt og respektfuldt overveje den indstilling, som Kongressen giver udtryk for ... og vil gennemføre den på en måde, der er i overensstemmelse med præsidentens forfatningsmæssige myndighed til at udøve udenrigsrelationer«. Han afsluttede dernæst med

denne formaning: »Min administration forventer i særdeleshed, at Kongressen afstår fra at bruge denne fejlbehæftede lov til at hindre vort vigtige arbejde med europæiske allierede for at løse konflikten i Ukraine, og fra at bruge den til at hindre vore bestræbelser på at adressere alle utilsigtede konsekvenser, den måtte have for amerikanske foretagender, vore venner eller allierede.«

I en separat, mere personlig erklæring sagde Trump: »De, der skabte vor Forfatning, lagde udenrigsanliggender i hænderne på præsidenten. Denne lov vil underbygge visdommen i dette valg.«

Lyndon LaRouche: Knus det britiske kup mod præsidenten – Stil forræderne for en domstol

Leder fra LaRouche PAC, 31. juli, 2017 – Lyndon LaRouche, der i dag talte om implikationerne af det memorandum, der i sidste uge blev offentliggjort af *Veterans Intelligence Professionals for Sanity* (VIPS), samt loven om sanktioner mod Rusland, som Kongressen næsten samtidigt vedtog, opfordrede til omgående handling fra det amerikanske folks side for at afvende den britiske plan om krig med Rusland og Kina, en plan, som USA's Kongres har kapituleret til.

»Det amerikanske folk må kræve, at det igangværende, forræderiske britiske kup mod præsidenten og selve nationen stoppes og dets gerningsmænd retsforfølges og fængsles«, sagde

LaRouche. »Det britiske system, der har kontrolleret USA, må aflyses, og præsidenten må gøre alt, hvad der er muligt, for at redde dette lands befolkning, og den øvrige menneskehed, fra yderligere, britiskdirigeret udplyndring af deres liv. Aflys det britiske system; red folket«, sagde LaRouche.

I sidste uge brød den britiskdirigerede myte om Russia-gate sammen, da VIPS beviste, at det var en omstændelig svindel. Demokraternes Nationalkomite (DNC) blev ikke udsat for et russisk hack. I stedet blev materiale lækket af en insider i DNC og fremsendt til WikiLeaks. Nøgledata blev forfalsket for at få det til at se ud, som om russerne hackede DNC.

(Se <https://larouchepac.com/20170729/interview-ray-mcgovern-there-was-no-russian-hack>, engelsk, og <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20816>, dansk)

Samtidig vedtog den hjernevaskede og/eller købte Kongres næsten enstemmigt at gennemføre betydelige sanktioner mod Rusland, baseret på denne bedrageriske svindel. Der var to, der stemte anderledes i Senatet, og tre i Huset. Sanktionerne, der har været undervejs, lige siden valget i november 2016, er udtrykkeligt designet til at forkrøble og/eller afslutte enhver mulighed for, at præsident Trump skulle kunne gøre en ende på marchen mod en termonuklear storbrand, som blev anlagt af Barack Obama og hans britiske 'controllers'.

Ruslands og Kinas respons kom omgående i løbet af weekenden. Præsident Xi optrådte i militærmundering, hvor han inspicerede kinesiske tropper og våben; præsident Putin var ligeledes engageret i en lignende, meget stor militærinspektion. De er tydeligvis begyndt at tænke, at Donald Trump er blevet fuldstændig indfanget af den angloamerikanske krigsmaskine, og de forbereder sig i overensstemmelse hermed. Atter tikker uret ildevarslende hen imod Tredje Verdenskrig.

Under diskussioner med kolleger i dag, understregede Helga Zepp-LaRouche, at briterne desperat forsøger at narre USA ind

i krig med Rusland og Kina ud fra en position af svaghed, ikke styrke. Deres finansimperium står og vipper på randen af et stort, nyt finanskollaps, langt værre end i 2008.

Præsidenten må have støtte fra befolkning og institutioner til at udpege en særlig anklager, der skal efterforske hele svindlen, som hedder Russia-gate, og retsforfølge dens konspiratorer. Præsidenten må ligeledes omgående gennemføre en Glass/Steagall-bankopdeling og samtidig gå frem med at gennemføre bundlinjen af LaRouches Fire Love for økonomisk genrejsning, for at beskytte folket, de glemte mænd og kvinder, han forsvarede under sidste valg.

LaRouche PAC har på fremtrædende vis offentliggjort VIPS-memoet på vores webside, med vore gadeaktioner i hele USA og på de sociale medier. Vi befinder os i en kampagne for at komme vidt og bredt ud med denne historie, og for at opmuntre præsidenten til atter at trodse den britiske sump i Washington, som han gjorde, da han skabte tætte relationer med præsident Xi, og i Hamborg, med præsident Putin. Vi må nu bringe Russia-gate til et hvinende stop og retsforfølge konspiratorerne, der stod bag. Vi må i denne uge dramatisk udvide vores kampagne, og vi har brug for, at du går med os. Livet, for os alle, afhænger i bogstavelig forstand af denne kampagnes succes.

Sammenhængen, i hvilken oprøret mod Trump finder sted, kunne ikke være tydeligere. Briterne og deres lakajer på Wall Street ønsker at bevare deres Imperium. Rusland og Kina er fremvoksende, økonomiske magter, der er helliget den type økonomiske politikker, der engang gjorde Amerika stort – storstilet infrastruktur, varefremstilling, avanceret videnskabelig forskning og udforskning af rummet. De har bedt USA slutte sig til dem i et stort projekt for at bygge den moderne infrastruktur for verdens kommende 50 år, og præsidenten signalerede oprindeligt sin plan om at gøre dette, og vil muligvis stadig gøre det, og således bringe tusindvis af nye, produktive jobs til USA. Men, dette kan ikke ske, med

mindre det nuværende britiske imperieregime på Wall Street/City of London, samt dets ledsagende, udenrigspolitiske samtykke i Washington, D.C., rykkes op med rode og destrueres. Den britiske sump er det, der må drænes.

Vi opfordrer først og fremmest alle, der stemte for præsidenten eller kerer sig om deres fremtidige eksistens, til at lade ham vide, at de med overvældende flertal vil støtte ophævelserne af sanktionerne mod Rusland, fordi de er en svigagtig handling. Ethvert skridt mod positive relationer med Rusland og Kina må tages. Præsident Trump bør pålægge sine efterretningstjenester den opgave at efterforske og afsløre den faktiske sammensværgelse, der er involveret i svindlen med Russia-gate, og bringe fuldstændig frem til offentlighedens kendskab den rolle, som Barack Obama, Obamas efterretningsstab, britiske efterretningstjenester og folk i hans eget apparat, der lækker materiale, spiller. Ring Det Hvide Hus, 2002-45-1414, eller skriv til <https://www.whitehouse.gov/contact>

For det andet, må I deltage i alle medborgermøder eller andre arrangementer, der involverer jeres kongresmedlem eller senatorer, under Kongressens ferie i August. Sig til dem, at I vil have Russia-gate stoppet og dets gerningsmænd retsforfulgt. Sanktionerne må omstødes. Den britiske regerings rolle i forsøg på regimeskifte i USA bør være genstanden for en efterforskning. Dette er et krav, der ikke står til forhandling, og ikke en anmodning.

For det tredje opfordrer vi præsidenten til at kræve, at der udpeges en særlig anklager, der skal efterforske hele svindlen med Russia-gate. Det er en kriminel opstand imod USA's præsident og folket, en opstand, der nu synes at have kurs mod en krig, der ville udslette den menneskelige race.

POLITISK ORIENTERING 13.

juni, 2017:

Kinas Nye Silkevej –

LaRouches nye

økonomiske verdensorden.

Vil vi få ‘LaRouchenomics’?

https://soundcloud.com/si_dk/kinas-nye-silkevej-larouches-nye-okonomiske-verdensorden-vil-vi-fa-larouchenomics

v/ formand Tom Gillesberg.

Video og lydfil.

Velkommen til dette fortsatte drama, som vi forhåbentlig vil se tilbage på om et par år og sige:

»Det var dengang, verden var på kanten af at udrydde og udradere sig selv; men lige pludselig, så lyttede menneskeheden til de fantastiske mennesker, de ikke ville lytte til før; så lyttede man til de vise ord fra Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttet og Tom Gillesberg og Jacques Cheminade. Det her er folk, som igennem årtier havde kæmpet for at få vendt udviklingen og få verden sat på ret kurs. Og vi troede aldrig, det ville ske. Og lige pludselig, så begyndte man at lytte; og ikke nok med, at man lyttede til det her, man begyndte faktisk at gøre det.

Det var først kineserne, der for alvor så lyset og begyndte at gøre noget ved det. Men da først Kina satte sig i spidsen for

dette udviklingstog, for den Nye Silkevej, så gik der ikke lang tid, så kom resten af menneskeheden med om bord, og så skete der noget. Og selv i de tidligere håbløse områder, som f.eks. New York City, hvor det var et mareridt, hvor man knap nok kunne bevæge sig fra A til B, fordi der var så mange folk, der skulle transporteres, og hele infrastrukturen var 100 år gammel; jamen, så i løbet af bare ganske få år med kinesisk hjælp, så lykkedes det faktisk at bygge en helt ny, fantastisk infrastruktur.

Og Donald Trump, som man forsøgte at gøre grin med, som man forsøgte at få afsat, som man forsøgte at få fjernet med alle midler; jamen, det viste sig, at han faktisk indgik et strategisk partnerskab med Kina, med Rusland og blev til en af USA's rigtig store præsidenter.«

Og det er det, vi må håbe er fortællingen om ganske kort, for det er det potentiale, der er i tiden. Igen, man forsøger ved hjælp af 'fake news', dvs., de veletablerede mediekanaler i den vestlige verden, hele tiden at have en pseudodagsorden; hele tiden at få folk fikseret på det ting, der *ikke* er de store spørgsmål, mens de virkelige, revolutionerende, afgørende begivenheder, der sker i verden rundt omkring, jamen, dem forsøger man ikke at snakke om.

Altså, hvor mange har læst i danske medier, en udførlig rapport fra Bælte & Vej Forummet, 14.-15. maj, (i Beijing); denne verdenshistoriske begivenhed, hvor 130 nationer var til stede, og hvor Bælte & Vej Initiativet så at sige gik ind i næste fase, og hvor sågar USA, som under Obama havde gjort *alt* for at sabotere dette udviklingsmomentum, faktisk gik med om bord; at man havde Pottinger som Trumps repræsentant; at man nu har etableret en samarbejdsgruppe, USA's Bælte & Vej Samarbejdsgruppe, som skal få integreret USA i Bælte & Vej politikken.

Tilmed i Danmark; Karen Ellemann blev sendt som Lars Løkkes personlige repræsentant: Hvor mange danskere tror I ved det?

At Danmark var med på Bælte & Vej Forummet? 1 procent; 1 promille? 5 Mennesker ud af fem millioner? Det er meget få, for der har ikke været en lyd om det. Intet. Og det er ligesom måden, man forsøger at behandle det her på; man forsøger ligesom fanatisk at sige, i den gamle optik, i den gamle verden, at der ikke er sket noget; verden er, som den altid har været. ...

Kupforsøg mod Trump slår fejl i takt med, at amerikanere begynder at se en fremtid igen

Leder fra LaRouche PAC, 11. juni, 2017 – Da Franklin Roosevelt døde før krigens slutning, var Lyndon LaRouche fortvivlet over, at en stor mand var gået bort og advarede om, at en meget lille mand tog over.

Indser amerikanere, med et tilbageblik på 1945 fra nutidens perspektiv, at USA vandt krigen baseret på FDR's besejring af de britiske bankierer på Wall Street gennem at genindføre det Amerikanske System for kredit til udvikling, ikke spekulation, gennem Glass/Steagall-loven? Indser de, at »demokratiets arsenal«, der besejrede fascismen, udelukkende var muligt, fordi FDR havde skabt historiens største infrastruktur-boom på ganske få år og herved gav USA en overvældende førerposition inden for produktion og logistik? Indser de, at Roosevelts samarbejde med Kina og Rusland (det daværende USSR) var uundværligt for at redde verden fra fascisme? Eller tror de på myten om, at krigen blev vundet gennem Trumans forbrænding af

japanske civile, og at den Kolde Krig var nødvendig for at redde verden fra »Gudløs kommunisme«?

Disse spørgsmål er af afgørende betydning for nutiden. Efter 16 års nedskæringspolitik, permanent kolonialistisk krigsførelse (»regimeskifte«) og kulturel degeneration under Bush, Cheney og Obama, truedes amerikanerne af død gennem pessimisme og fortvivlelse, gennem økonomisk forfald og deres menneskelige værdigheds kulturelle nedgørelse.

Men verden har nu forandret sig. Den Nye Silkevej har, siden den blev annonceret af Xi Jinping i 2013, på ganske få år, ligesom FDR gjorde det med USA, sat hele verden på en kurs for menneskelig produktivitet i hele verden og demonstreret, at fattigdom virkelig kan fjernes, over hele planeten, sådan, som kineserne næsten har gjort det med deres egen nation. Kina og Rusland forener Eurasiens nationer bag dette store foretagende og rækker hånden frem til hele Asien, Afrika og de amerikanske kontinenter om at tilslutte sig.

Der er nu i USA en præsident, der afviser hele denne imperieopsplitning af verden; der afviser regimeskifte og promoverer venskab og samarbejde med Rusland og Kina, både for at besejre terrorisme og for at samarbejde om Bælte & Vej Initiativet med det formål at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Imperiet har svaret tilbage med gengældelse. Med anvendelse af alle til rådighed stående resurser – krigsliderlige neokonservative fra både det Republikanske og Demokratiske parti, de rådne horer fra mainstream-medierne og de britiske operatører i Bush- og Obama-efterretningssamfundene – har man forsøgt at dæmonisere Putin, påstå, at Rusland stjal valget og at Trump var et redskab for Moskva. Trump skulle ødelægges for enhver pris – en »farvet revolution« mod vor egen nation. Anførerne af denne indsats var de velkendte løgnere og forrædere, der var ledere af Obamas efterretningstjenester: John Brennan, James Clapper og James Comey.

Som Michael Goodwin fra *New York Post* påpegede i lørdags: »J. Edgar Hoover beholdt sit job, fordi fem præsidenter var bange for at fyre ham. Hans forsikring var det smuds, han i hemmelighed indsamlede om dem. Comey er en alen af samme stykke, men Trump var ikke bange for at fyre ham.«

Nu slår sandheden igennem i det amerikanske folk. Comeys løgne står afsløret. Trump nægter at bøje sig for krigsmagernes løgne om Rusland og/eller Kina.

Det spørgsmål står tilbage: Vil det amerikanske folk genoplive det standpunkt, som var vore Grundlæggende Fædres, Franklin Roosevelts og John F. Kennedys, ved at se tilbage på nutiden ud fra et standpunkt om fremtiden? Vil New Yorkere vedtage en vision for byen med højhastigheds-jernbaneforbindelser, med svævetog (maglev) til erstatning for den svedfyldte, støjende undergrundsbane, der nu er ved at bryde sammen? Vover amerikanerne at tro på, at nationen kan transformeres på nogle ganske få år, som FDR gjorde; som kineserne har gjort i dag?

Hen over de næste par uger vil LaRouche PAC's Manhattan-projekt sponsorere en række begivenheder, der leverer den kreative ammunition, der er nødvendig for at besvare dette spørgsmål bekræftende. Vores bulletin over kommende begivenheder omfatter invitationen til arrangementet i Carnegie Hall den 29. juni til ære for Sylvia Olden Lee,[1] som efterfølges af et seminar om det klassiske toneleje og stemmeplacering. Der følger snarest yderligere begivenheder med Schiller Instituttet og vore kinesiske venner og andre fra hele verden, som fortsat vil angive retningen for de revolutionære forandringer, der fejer hen over nationen og verden.

Foto: Præsident Donald Trump annoncerer sit initiativ for infrastruktur. 7. juni, 2017.

[1] Se: [In Praise of Sylvia Olden Lee](#), og [biografi](#).

SPIEF: Putin beder amerikanske forretningsfolk om at hjælpe Trump med at vende tilbage til 'God politisk dialog' med Rusland

3. juni, 2017 – Ruslands præsident Vladimir Putin lagde ikke fingrene imellem under sin tale for panelet Russisk-amerikansk Forretningsdialog på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), der fandt sted 1.-3. juni. Putin indledte med at takke de amerikanske deltagere for at komme til begivenheden, i betragtning af »den sørgelige tilstand, som de amerikansk-russiske og russisk-amerikanske relationer befinder sig i«. Han sagde, at »det tog årtier at lægge fundamentet for samarbejde, der næsten er blevet udslettet i løbet af de seneste år. Vore bilaterale relationer forværredes til det absolut laveste punkt, siden den Kolde Krig«. Putin sagde, at der var mange samarbejds punkter, og at Rusland havde behov for udenlandsk investering. Han sluttede ligefremt: »Jeg vil gerne sende bolden over til jer. Hjælp os med at genoprette en god, politisk dialog. Jeg beder jer på vegne af Rusland. Jeg henvender mig til vore amerikanske modparter. Hjælp den nyligt valgte præsident og USA's nye administration.«

Forespurgt, om han havde et råd til Trump, svarede Putin, at »en mand som Trump har ikke brug for råd, især ikke, når det drejer sig om interne, politiske spørgsmål. Det er generelt set altid kontraproduktivt at forsøge at belære modparter ... Jeg ønsker at etablere en konstruktiv dialog på basis af vore landes nationale interesser, og i behørig betragtning af disse

interesser. Jeg mener, det er muligt at opnå dette i fællesskab, med den nuværende præsident. Hvad der vil ske i virkeligheden, ved jeg ikke.»

Foto: Ruslands præsident Putin taler på SPIEF (1.-3. juni).

Optimisme og muligheder: USA må gå med i den Nye Silkevej. LaRouche PAC Internationale Webcast, 2. juni, 2017

Matthew Ogden: Temaet for aftenens webcast er: USA må afgjort tilslutte sig den Nye Silkevej. Dette er den strategisk vigtigste ting, der kan ske; alt andet må ses som underordnet dette mål. Vi havde lejlighed til at tale med Lyndon og Helga LaRouche for et par timer siden, og vi har lidt nyheder; nogle bemærkninger fra Helga Zepp-LaRouche, som jeg gerne vil oplæse som indledning. Hun sagde, at verden hastigt bevæger sig i en meget ny og dynamisk retning. Momentum er meget klart. Tag Bælt & Vej Forum, der fandt sted for kun to uger siden, og tag dernæst Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, der finder sted netop i disse dage; naturligvis med den russiske præsident Vladimir Putin som vært. Ved denne lejlighed er den særlige gæst premierminister Modi fra Indien, og vi ser en fortsat integration mellem Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), Bælt & Vej, den Nye Silkevej og alle disse eurasiske, økonomiske udviklings- og integrationsorganisationer.

Helga Zepp-LaRouche sagde, vi må nu optrappe vores kampagne

her i USA, for, at USA kan blive fuldt ud engageret og involveret i denne nye dynamik med win-win-samarbejde og gensidigt fordelagtige udviklingsprojekter. Hun sagde, at vi må holde fokus på dette spørgsmål; ikke lade os distrahere af noget som helst andet. Verden har totalt forandret sig. Vi befinder os i en fuldstændig ny epoke, en ny æra for civilisationen.

Hun sagde, vi i nyhederne netop har set, i de sidste 24 timer, at præsident Trump har sagt nej til denne Paris-klimaaf tale, og det er en god ting, sagde hun. For det (klimaaf talem) er ikke baseret på videnskab. Jo, vi ved godt, at klimaet ændrer sig, men det er ikke baseret på menneskeskabt, global opvarmning. Spørgsmålet er så, hvad er årsagen? Paris-af talem var baseret på ideologi, sagde hun; den var baseret på ideologien om grænser for vækst, befolkningsreduktion, undertrykkelse af udvikling – især i den tredje verden.[1] Sæt som modsætning den Nye Silkevej, Bælt & Vej-initiativet, der kommer fra Kina, og som bringer hårdt tiltrængt udvikling til den tredje verden, til Afrika og andre steder; som disse områder ikke har haft adgang til i generationer. Man må se, at dette er en virkelig bølge af optimisme.

Hun sagde, hold tingene optimistisk, bliv ved at være optimistiske. Det kunstige diskussionsmiljø i USA, der er skabt af nyhedsmedierne, er ren propaganda, sagde hun. De falske nyheder er ikke kun de negative rapporter – det har vi set masser af. Men, de falske nyheder er i realiteten, at man ikke rapporterer de positive og optimistiske udviklinger, der finder sted i hele verden, og som især kommer via Bælt & Vej Forum.

Vi havde lejlighed til at få en ti minutter lang briefing fra fr. Helga Zepp-LaRouche i går, under en telefonkonference med hendes medarbejdere (i USA). Det var en virkelig vidunderlig og optimistisk refleksion tilbage over betydningen og virkningen af dette Bælt & Vej Forum, som hun havde mulighed for at deltage i personligt. Vi har fremstillet en slags video

til jer her, hvor vi har brugt nogle billeder af Helgas besøg til Kina, og noget baggrundsmateriale, som I vil få at høre her, som gennemgår LaRouche-bevægelsens 40-50 år lange historie for denne nye, internationale, økonomiske orden, der nu er ved at blive til virkelighed. Her kommer denne ti minutter lange video:

<https://www.youtube.com/watch?v=6ekspcgnkoY>

(Her følger resten af diskussionen på engelsk. Helgas briefing (videoen) er oversat til dansk, her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=19877>)

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I just wanted to make sure that you get a first impression from me from my trip, because I think

the worst mistake we could make would be to respond to the absolutely incredible psywar propaganda coming from the U.S. mainstream media and the neoliberal media in Europe, like Spiegel

Online with its Chief Editor piece which was really out of this

way! It is very clear that people who are primarily relying on such media have a completely, totally, 100% wrong idea of what the reality is of what's going on. And we should really get that

out of our heads and not try to swim within the fishbowl of an artificially created environment. Because, from my standpoint, the world looks very, very different.

First of all, I said this already, and I reiterate it: With the Belt and Road Forum, the world has dramatically consolidated

the beginning of the new era, and I don't think at all, that short of World War III, this is going to go away, because the majority of the world is moving in a completely liberated way. And first of all, this was the highest level conference I ever participated in. There were 28 head of state, speaking one after

the other, and obviously, the speech by Xi Jinping was absolutely outstanding, and whoever has time to listen to it, should really do it, because it was a very, very Confucian speech, which set the tone for the two-day conference in a very clear way. So, please listen to it when you have some time.

I think the way people have to understand what is going on, you have to really think what this organization, and Lyn in particular did for the last almost 50 years. The first time when Lyn in 1971 recognized what the significance of the dismantling of the Bretton Woods system was, and then all the many, many things we did in the last over 40 years: Lyn coming back from the Iraq Ba'ath Party celebration in 1975, when he proposed the IDB as an International Development Bank to foster a new world economic order; the fact that we, for one year, campaigned with this IDB proposal which then basically became part of the Colombo, Sri Lanka resolution of the Non-Aligned Movement in '76.

Then, in the end of the '70s, when we worked with Indira Gandhi on a 40-year development plan for India. Already in '76, we published a whole book about the industrialization of Africa. We worked with Mexican President José López Portillo on "Operation Juárez." We put out a 50-year Pacific Basin development plan. Lyn had already in '75 had proposed Oasis Plan. And then naturally when the [Berlin] Wall came down and the Soviet Union disintegrated, we proposed the Productive Triangle and the Eurasian Land-Bridge.

And all of these proposals! And just think of the many, many activities we did, conferences all over five continents, all of this was on the level of ideas, on the level of program – but only after Xi Jinping put the New Silk Road on the agenda in 2013, and in the four-years of breathtaking developments of the One Belt, One Road initiative since, these ideas are becoming realized! And the genie is out of the bottle! When you have now the Bi-Oceanic Railway discussion and the tunnels and bridges connecting the Atlantic and Pacific around Latin America, you have all these railways now being opened up in Africa – this is unprecedented! This was not done by the IMF or the World Bank. They suppressed it with the conditionalities. But with the AIIB, the New Development Bank, the New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the direct investment of the Chinese Ex-Im Bank, the China state bank, all of these projects are now proceeding, and they have completely changed the attitude and the self-confidence of all participating countries. Now, the way people in China look at President Trump is absolutely different than what the media are trying to say. They are very positive about Trump, in the same way that people in Russia think that Trump is somebody you can absolutely have a decent relationship with, and that is reality. And forget the media! Forget these whores in the press who are really just prostitutes for the British Empire. Don't pay any attention to what they say, and don't allow the people you are talking with to do that, either.

When Trump promised \$1 trillion infrastructure investments, this was the right thing, and we put out the right program saying the United States must join the Silk Road and that {should be our focus}, and nothing else. Everything else should be a subsumed aspect of that. This is the strategically important thing, and the fact that the head of the China Investment Corp. Ding Xuedong said it's not \$1 trillion but \$8 trillion, is what the United States needs, is absolutely on the mark; and you know it yourself from the conditions of the roads and the infrastructure in all of the United States.

So the fact that the same organization has now set up their office in New York, advising Chinese investors how to invest in the United States, and vice versa, how U.S. investors can invest in China; the fact that the Chinese are invited to participate in this infrastructure conference in June; all of this is absolutely going in the right direction.

What happened in the Belt and Road Forum and the many meetings I had afterwards – after all, I spent two full weeks in Beijing, in Nanjing, in Shanghai but it's the fact that in the many interviews, many quotes, and the general view is that we were treated with the highest respect possible. I mean, people are fully aware of Lyn's significance as a theoretician of physical economy, his ideas are highly respected; and people

treated me as we should be treated, namely as people who have devoted their entire lives to the common good of humanity.

And

this is absolutely in stark contrast to the shitty behavior that

we are normally getting from the neo-liberals in the trans-Atlantic region.

And you should understand that what the attack on Trump is supposed to do: Is to make – it's so difficult for him to focus

on the positive aspect, and there are quite some many of them, including his working relationship with Russia and China, which

is strategically the most important. So that, basically, he has

to defend himself instead, and everybody thinks they have to spend all the time to defend themselves.

So don't fall for it. The idea that we are losing is completely off! Mankind is on the winning track and we have to pull the American population to create the kind of ferment so that the implementation of the infrastructure program as a first

step is on the agenda, and on everybody's mind and nothing else.

Even if Europe is still in the grip of the EU Commission, I mean, if Merkel wants to be the leader of the free West, – forget it. Macron just had a very excellent meeting with Putin,

defining a cordial relationship with Russia! This is not what Merkel and Obama have been cooking up, when Obama addressed the

church day of the Protestant church, but Merkel is pretty isolated.

Just look around in Europe: Macron send Raffarin, the former Prime Minister, to the Belt and Road Forum who gave an excellent speech, why China and France have to work together. Gentiloni from Italy said China and Italy will work together

on

the development of Africa. All the East Europeans, Tsipras [from

Greece], Serbia, Hungary, Czechia's Zeman, Orban [Hungary] – all

of these people were absolutely enthusiastic on the Belt and Road

Initiative. And now even Germany, it shows that the German industry is actually really getting it, that their interest is to

work on joint ventures in third countries together with China.

So

I think even Germany will change.

I have the strong conviction that by the end of this year, it will look completely different, because the development perspective is so contagious, that I think all the efforts by the

British Empire to somehow throw in a monkey wrench will not work!

So take the winning perspective, take the high ground, think strategically: And realize that what is happening in reality, in

many, many development projects around the world, is what this organization has been fighting for, for almost half a century.

I just wanted to tell you that, because the worst thing we could do, is look at it from inside the United States, from within the box, when the whole world has moved out of the box decisively, with the Belt and Road Forum, which is not going to

be stopped by anything. And that is my view I wanted to communicate.

[end video: <https://larouchepac.com/20170602/silk-road-strategy-helga-larouche-report-belt-and-road-forum>

OGDEN: As you could hear, Helga LaRouche was extremely optimistic after spending an entire two weeks in China; and her

point could not be more clear. The United States must join

the
Silk Road; this must be our focus and nothing else.
“Everything
else should be a subsumed aspect of that,” she said; “this is
the
strategically most important thing.”
Helga also had, among many media interviews, you could see
some pictures there from her interview on the “Dialogue with
Yang
Rui” show, which was a very widely watched and wonderful
interview. She had many TV interviews, many other press
interviews. Here’s an interview that just came out; this is
from
{Shanghai Daily}, and I’m going to read a few excerpts from
that
interview as well. I think is just really a nice overview.
As
you can see, the title is “Belt and Road Initiative Instills
Hope
for Peace and Development Among Nations.” You can see the
picture
of Helga LaRouche there. The editor’s note begins the
article;
it says,
“Helga Zepp-LaRouche visited Shanghai for the first time in
the summer of 1971. In 1977 she married American economist
Lyndon
LaRouche, and the couple have since worked together on
development plans for a just new world economic order.” That
was
the overview that we saw in the video just now. It goes on:
“Zepp-LaRouche founded the Schiller Institute in 1984, a
think tank devoted to the realization of these plans and a
renaissance and a dialogue of classical cultures.
“She is an expert in European humanist philosophy and
poetry, Confucius, and history.
“After attending the recent Belt and Road Forum in Beijing,

she visited Shanghai, where {Shanghai Daily} reporter Wan Lixin interviewed her.”

These are going to be a few excerpts from Helga LaRouche’s answers to the questions that were posed to her in this {Shanghai Daily} interview.

So, Helga said: “I think the Belt and Road initiative signifies a revolutionary move to a new epoch of civilization. The idea of having a win-win cooperation among nations is the first time that a concrete concept has been offered to overcome geopolitics.

“Since geopolitics was the cause of the two world wars, I think it is a completely new paradigm of thinking where an idea proposed by one country has the national interest basically in coherence with the interests of humanity as a whole. This has never happened.

“This has instilled tremendous hope among developing nations that they have the chance to overcome poverty and underdevelopment. And I think this is an initiative that will grow until all the continents are connected through infrastructure and development.” (That’s the idea of the World Land-Bridge.)

“We have always made the point that for this new Silk Road to succeed in the tradition of the old Silk Road, which was also an exchange of ideas and cultures, not just products and technology, you have to combine economic cooperation with dialogue between cultures. This dialogue must be on the highest level, so each culture has to present example of the best of their culture, like Confucianism, Italian renaissance, the German classical period, and present the best works of arts in music

and

poetry, paintings and other forms of art.

“Our experience is that when people get into contact for the first time with expression of such high culture from another culture, they are surprised by its beauty. And this beauty then

opens the heart and souls of the people. And this is the best medicine against chauvinism, xenophobia, and prejudice, and it opens the way for the love of other cultures.

“This is in conformity with Confucian teaching that all activity must be combined with strengthening of love for the mankind, because without that cultural component, that new Silk

Road will not flourish.”

“I think it a great honor for me to participate in this Belt and Road Forum, and I was deeply impressed by the speech of President Xi Jinping. Among all participants I spoke with there

is consensus that we are actively participating in the shaping of

history. All this means that China is right now leading the world

in terms of providing the perspective for the future.

“I think this has been recognized by many countries in Latin America, in Africa, in Asia, and even some European countries start to recognize it is in their best interests to ally with that initiative. So I think it has made clear that China is the

only country right now that offers a positive perspective to overcome the strategic bottleneck of our present times.”

“Here I would like to quote from Pope Paul VI who said that ‘Development is the new name for peace.’”

“I was first in Shanghai 46 years ago in 1971, after traveling on a cargo ship. Although it was not the best time to

be in China, it had awoken my love for China.

“I think the Chinese people are much too modest. They should

feel more confident about what they have accomplished. They have created the biggest miracle of the world, even bigger than the post-war German economic miracle. They should be very proud to be Chinese.”

So again, that was from an interview in {Shanghai Daily} called “Belt and Road Initiative Instills Hope for Peace and Development Among Nations.”

[<http://www.shanghaidaily.com/opinion/chinese-perspectives/Belt-and-Road-initiative-instills-hope-for-peace-and-development-among-nations/shdaily.shtml>]

Obviously, this is just a wonderfully optimistic view of the world right now. I think it gives you a sense of what Helga LaRouche gained as an eyewitness and participant on the ground at

the Belt and Road Forum. It’s what Americans are not being given; we’re not being given this kind of optimistic perspective

of what the future of mankind could be, and it’s very much within

our grasp. The kind of pride that she said Chinese should feel

about being Chinese, this is something that Americans desperately

to access again; this pride of being American.

With that kind of overview and our very clear sense of what our mission is, that the United States should join this New Paradigm of win-win development, I think maybe Ben can give us a

little bit of a sense of what it’s going to take to get the United States back on this path to development. It’s been 50 years since the assassination of John F Kennedy and the departure

of the United States from this sense of development and progress.

This embrace of this Malthusianism, zero-growth kind of population control ideology, which has brought us to the point of just miserable economic suffering.

BENJAMIN DENISTON: As you mentioned in the beginning, Trump's announcement that the U.S. is going to pull out of this Paris climate change agreement is a really big deal; this is excellent. To my knowledge, unless I'm missing something, since this whole climate change scare got going, this is the first U.S. President who has actually kicked back against this. It started really back with George H.W. Bush; Bill Clinton went along with it. Despite the narrative of it being a Republican versus Democrat issue, the George W Bush administration was fully on board; they went with all this junk. Bio-fuels, global warming, they pushed it fully. Obama pushed it further. Now, we finally have a President who is actually kicking back against this. This is huge, this important; Trump definitely deserves respect and support for fighting against this thing. As many of our viewers know, this is a huge global lobby that's been pushing this thing from the top down for decades now. I thought it was also important that Trump highlighted the economic effects of this. Some people just say the science says this, or the science says that; but there's also the reality of what is the effect on the people. What's the effect on your

citizens of going with these policies? They say CO2 is terrible, it's a pollutant, etc.; therefore, we need to go with all these wonderful, clean energy solutions. They paint this rosy picture, when in fact, that has devastating effects on the real-life conditions of our population. This whole Green energy fraud is ridiculous. Given that this issue is now coming up, I think it's worth just highlighting a couple of points on this. If you want to talk about the reduction in CO2 emissions and the Green energy stuff, I still think it's worth looking at what Germany is facing right now in terms of their energy prices. If you want a case study in what wind and solar and exiting nuclear and getting rid of coal and natural gas does; in Germany, just between 2004 and 2015, their energy prices went up 50% from \$0.23 cents a kilowatt-hour in U.S. values, to \$0.35 cents a kilowatt-hour. They were already in 2004, twice the rate we pay in the U.S. on average. And over that ten-year period, in the context of a lot of this nuclear exit, CO2-reduction stuff, they went up another 50% to now three times what Americans pay on average for energy, just as an example of what that means for real life conditions. This has been driving industries to leave Germany, so it has an effect on industry, other forms of economic activity as well. In 2013, just one subsidy – this major surcharge they added to the average German's bill to pay for wind and solar – was

the equivalent of \$0.07 U.S. cents per kilowatt-hour. That alone is 60% of what we pay on average for the U.S.; just for one subsidy, just for wind and solar.

In the context of all the propaganda that gets put out, it's worth emphasizing the idea that we can transition to some wonderful world powered by wind, solar electricity is a face; it's a fraud. We need to go in the other direction. To the degree necessary, use coal, use natural gas, whatever; but move

towards more advanced higher forms of energy like fission and nuclear fusion – that's really the future. The future is increasing energy use per capita, increasing the use of higher qualities of energy per capita, not reduction.

I also think it's worth in the context of the debate re-erupting right now, people are freaking out about Trump doing

this; I think it's worth re-examining the issue of CO₂. What does CO₂ do? It's now officially labelled a pollutant by the EPA. There are all these horror stories about extreme weather, climate change, etc.

I just want to highlight one graphic [Fig. 1]. Tons could be said, but I think it's just worth it for the education of our

audience and the real facts on the issue, it's worth just highlighting this study, comparing literally dozens of different

computer models on the effects of CO₂ increase with the reality

that's happened just in the last couple of decades. So, what these people did was to take 32 different computer models, all claiming what the effects of CO₂ increase were going to do to the

global temperature. Those are all the variety of small dotted

lines rising up in the graph there. The thick red line there is the average of all of these 32 different computer models. If you take the claims being made by these models and by these fear-mongers around the CO₂, they say this is the type of rate of temperature increase you're going to get. But if you compare that to the actual observations indicated below in the blue and green lines with the squares and the dots, you see that none of the computer models have been accurate in reality. Both satellite measurements by two different types of measurements, as well as independent {in situ} measurements with balloon systems, have shown that the temperature over the past 15 years now on average, has been relatively flat with little increase. {None} of the models showed this; none of them. So, have this in mind when you hear these scare stories about this much temperature rise is going to cause this much extreme weather, etc. They're basing it all on these models that have already shown to be ridiculous. There's another interesting aspect to the CO₂ issue, which isn't discussed at all, which is this apparently secret thing that many of these fear-mongering people around climate change don't apparently know, which is that CO₂ is actually a part of the biosphere, and it's actually an important part of the ecological cycle. People talk about being "pro-green": It's actually an important contribution to green on the planet. And there's been some work done, and I'd like to play a few short clips of an interview I'd done a few weeks back with a scientist who's led a great amount of effort on studying the positive effects of higher CO₂ levels. This is Dr. Craig Idso,

and he has spent many years and a lot of effort doing actual experiments with greenhouses, overviews of various studies, overviews of satellite measurements, and actually studying the question of what is the effect of increasing CO2 levels on plant growth and then also on agricultural activity. These clips speak for themselves, but I think this is an important part of the discussion, as being completely blacked out, which is, aside from the scare-stories about CO2 not being grounded in reality, there's actually a beneficial side for increasing CO2 levels.

[start video]

DR. CRAIG IDSO: There are three main benefits from increasing carbon dioxide concentrations in the atmosphere: The first is that it increases plant productivity for biomass of the plant. On average, what we see is that for a doubling of CO2, something that's going to happen by the end of this century, most are basis plants, non-woody plants like crops and things like that, will experience anywhere from a 25% to a 55% increasing in biomass per yield. And that's a phenomenal result and that's something that's going to happen just because we raise the CO2 concentration and nothing else. Second is that higher CO2 concentrations help increase the plant's water use efficiency. Again, a doubling of CO2 allows plants to use about half as much water as they need to produce the same amount of tissue, so another phenomenal benefit. And then the third benefit is that higher CO2 concentrations helps to ameliorate environmental stresses. So if you have a stress from hot air temperature, maybe low light, low levels of

soil fertility, those sorts of things, when you have higher CO₂ concentrations they tend to reduce or lessen that stress if not completely ameliorate it, under a doubling of CO₂. You put all those three benefits together, and what you get is a tremendous benefit to the biosphere to the growth. And we're seeing that already: We see it in tree-ring cores, you can look and look at how their water use efficiency has improved over time, and we see anywhere from 35% to 40% increase already, as the CO₂ concentration has increased by about 40%. So the satellites have been up measuring reflectivity of vegetation, over the entire globe ever since about the early 1980s. And what they find consistently, whether they're focussing on a particular region of the globe or the globe as a whole, you get anywhere from about 6% to 15% increase in biomass in that period of time. The globe as a whole, or in total, is actually in a better off condition now than it was when those measurements began. I did the first approximation to determine what is the net monetary benefit on crop production globally, in the past and then also projected into the future, and what I found was that over the 50-year period from 1961 to 2011, it amounts to about \$3.2 trillion on the global economy, a phenomenal benefit. And then, projecting that forward in time, as the CO₂ concentration is going to continue to rise, from about 2012 to 2050, we expect it to be about \$10 trillion to the economy. And that's just really scratching the surface, because you could look at studies, for example, I'll take rice, where there's a number of genotypes of rice, and scientists have looked at

for
example, in one study I'm thinking of, they looked at 16
different genotypes of rice, and how those genotypes responded
to
a doubling of CO₂, and they received values that ranged from
about 0 all the way to a whopping 265%. So, if governments
and
scientists focussed on those specific genotypes that we
received
the greatest increase in biomass per CO₂ rise, and then grew
them, we could have this phenomenal increase in agriculture
and
have no problem in feeding the planet in the future.
[end video]

DENISTON: I wanted to just highlight that interview,
because that needs to get out. These are astounding facts:
You
compare on the one side, the scare stories are not adding up.
On
the other side, just review what he said, that over the past
35
years, according to global satellite measurements a 6-15%
increase in total biomass production to the planet, the entire
planet! We're not talking about a 10th of a percent of a half
of
a percent, 6-15%, that's huge. And these assessments they've
done on the increased crop yield, which they put in monetary
terms of \$3 trillion increased value production from higher
crop
yields. Again, these are not models and studies; you can take
a
greenhouse, you can study tomato plants, this particular
species,
what's their yield under regular atmospheric CO₂ conditions,
what's their yield under this much increase? And they have
hard

data on this, so these are not models, this is real stuff. And then the other irony, which is an irony for some people is this water use efficiency: You actually get a highly significant boost for certain plant species in their ability to produce more biomass with less water use, and this has rather interesting implications for drier regions in particular, where water becomes a limiting factor in plant growth. And now, all of a sudden, with higher concentrations of plant food in the atmosphere, CO₂, they can grow in regions they couldn't grow in before; they can be more healthy in regions they couldn't be healthy before. And you just take a look at places we've had water issues – California – and we have our crazy governor in California, running around pretending he's the world leader on CO₂, when his state is actually benefitting greatly from the fact there's been higher CO₂ levels in the context of the recent droughts. The ironies are just all over the place. You've really got to ask yourself, why are none of these just basic scientific facts even being added into the discussion? All you hear is these super, extreme, incredible flimsy arguments claiming to be science, about scare stories, and then basic, raw, scientific data and studies and discussion – you don't hear about that in the media, at all. I think people need to let that irony sink in, on this whole climate debate issue. And Matthew, as you said in the beginning, the real issue is there's an ideology behind this, as Helga Zepp-LaRouche said in our discussion earlier today: The whole climate change issue is

not really about climate change. That's the latest scare story certain people have grabbed onto and pushed from the standpoint of a Malthusian ideology. And tons can be said; we put out an entire report, "Global Warming Scare Is Population Reduction, Not Science." This was put out by {Executive Intelligence Review}; if you don't have a copy of this, you should get one. [<http://store.larouche.com/category-s/1840.htm>] Under Mr. LaRouche's direction, over decades, his organization has uniquely put out the entire story of the origins of this, not just climate-change scare, but more broadly this whole environmentalist movement as coming from this Malthusian ideology. And you look at the founders of the modern environmentalist movement, if you look at who these people were, these are people that created the entire structure that pushed globally this whole environmentalist system. We can just highlight some of the key figures: Sir Julian Huxley, a lifelong proponent of eugenics, head of the British Eugenics Society. After World War II, after Hitler's horrific war crimes, and crimes against humanity were exposed, and the connection to eugenics there, Huxley still promoted eugenics in his position in the UN, as the head of UNESCO at the time. Prince Philip, whenever he gets the chance, talks about how terrible population growth is, and the fact that population growth is the number one problem on the planet. The guy whose said if he could be reincarnated, he'd like to come back as a deadly virus to reduce world population. That's his view, that's

his belief-system.

Prince Bernhardt of the Netherlands, who was actually working with Nazi intelligence, a member of the Nazi Party.

He

even helped Nazi war criminals escape after World War II.

These

people came together and started the environmentalist movement,

going back to the immediate post-World War II period, and going

into the '50s and '60s when it started to take off.

This is the ideology behind this. It's not about the debates you see on the media, about this claim or that claim on

supposed science of CO2. If you really want to understand the issue, it's this oligarchical, Malthusian ideology that's been campaigning for generations against economic development, against

population growth, against the development of so-called Third World nations. These are people who have said we cannot allow the world to rise to the living standards of America and the West. Think of Obama travelling to Africa, telling students in

Africa, if you all had air conditioning and cars the planet would

boil over, so that's not an option.

And that's the issue. I think what Helga said, in response to Trump's pulling out of the Paris climate agreement, is, that's

the issue. This is an expression of the old Malthusian, geopolitical paradigm, and what we're seeing emerging with everything around this Belt and Road Forum summit, everything that you just went through, Matthew, is the future. That's the

future. So Trump's dumping this climate change thing is completely coherent with the idea of the United States bucking this past, geopolitical, zero sum game, Malthusian ideology,

and

getting towards building the future again.

And I would say, from our work, the next steps in the energy issue is going hard with fusion, nuclear fission as needed along

the way. But the key is not only cheap energy, in using coal, natural gas, etc., but what are the future energy sources that are going to allow not only nations around the world to come up

to the same energy use that we have in the U.S. now, but even higher levels and including in the U.S. How can we actually increase the total energy-flux density of the global economy in

totality? That's the future. The entire history of the development of mankind has always been intimately connected with

and tied to these kinds of increases in energy-flux density. That's got to be the next step in this thing.

OGDEN: I think that idea, the increases in energy-flux density is the key. It unlocks the entire mystery of this whole

discussion. If you go back to that history that Helga Zepp-LaRouche walked us through, about the 40, 45-year history of

the LaRouche movement's fight for a new, international economic

order, that was paralleled by a 45-year history of a fight against this kind of Malthusianism, the idea of "limits to growth" and overpopulation and these kinds of things that have become ingrained.

This was paralleled, in fact, we saw all those reports about the great development of India, the development of the Pacific Basin, the development of Africa, the development of Latin America, all of these reports mapping out a blueprint for the development of the planet; but also, there was a book that was published, called {There Are No Limits to Growth}! And this

was a

book by Mr. LaRouche [1983] and it is rooted so deeply in his unique approach to economic science, the idea that, no, in fact,

we are not living in a closed system. This is not a closed economic system, this is not even a closed biological system, but

that in fact, the very fact that mankind has a voluntary, creative capability as a species, allows mankind to move into progressively higher and more efficient economic systems.

Because we're not based on one sort of limited resources regime.

And we've seen this throughout history: If you just take the empirical view of human history, mankind has progressively moved from one resource base to another resource base, through discoveries, through new technologies, and each one of those resource bases is defined by a higher energy-flux density, more

powerful forms of "fire," as you could call it, a Promethean idea of what mankind is capable of.

You take that idea of economics, and this is really Mr.

LaRouche's unique contribution, and you say: OK, the fact that that debunks the entire idea of limited resources, that very fact

itself overthrows the entire idea which has been at the basis of

geopolitics for at least the last 50 years. What was the justification for saying, "no we have to limit the access of these countries in the Third World to these limited resources, so

that the developed countries – the United States, Western Europe

– can have access to them?" This was literally the basis of our

national security strategy in the 1970s and the 1980s. But when

you say, there's no such thing as "limited resources," it

overthrows that entire idea of geopolitics.

And I think that really serves as the scientific basis for a new idea of “win-win” cooperation, as counterposed to the idea of

a zero-sum game, where, if some countries win that means other countries lose. No. In fact, {all} countries can win and development is an unlimited potential.

DENISTON: I don't think it can be stressed enough, this is an entire paradigm shift we're talking about. I think Helga's point about this being the end of the geopolitical perspective,

people have to realize that's what's on the table. And that's why it's so important she came back from China with this report.

Because we have to get Americans to understand the depth of this

revolution that's happening right now, and the importance of the

United States jumping on board with this, immediately.

Because

this is a historic shift: If you get the United States onboard

now with Russia and China and the nations allied with them,

that's it. We can have the future, we can create the future we

want with that alliance. The British will be forced to go along

with that global alliance – they can put up as much of a fight as they can, as we're seeing, with this crazy propaganda campaign

in the United States, but people have to realize how vulnerable

the British Empire actually is, and that we have this perspective

before us. Because this has happened, this is moving right now

OGDEN: OK! Wonderful. I think that what Helga Zepp-LaRouche's point was, stands: The United States must join the New Silk Road. This is the primary strategic focus and everything else must be subsumed, as subsumed factor of that. This is our focus, and nothing else. So we need to escalate that campaign, obviously, and watch for very dramatic and rapid developments around the globe! Thank you very much, Ben, for joining me here in the studio today, and thank you all for tuning. That's the conclusion to our broadcast today: Please stay tuned to larouchepac.com. We'll make that video that we showed you earlier, of Helga Zepp-LaRouche's remarks available as a standalone, and your task for this weekend is to spread that around as far as you can. Thank you very much, and good night.

[1] Se vores omfattende dossier: Stop den Grønne Kult Feature

---

**Præsident Trump i
Mellemøsten:
Gå i forening imod terrorisme
og løs
den israelsk-palæstinensiske**

splitelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej

den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn, finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplittning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplittninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.

Video: Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche:

»Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-Initiativet Schiller Instituttets konference i Manhattan, New York, 13. – 14. april, 2017

I disse meget urolige tider er evnen til at koncentrere sig og fokusere på, hvad menneskehedens sande mål er, og hvad menneskehedens fremtid er, af yderste vigtighed. Det er især vigtigt for amerikanere at høre dette perspektiv, set med de amerikaneres øjne, der anser sig selv for at være amerikanere af natur, og i princippet. Det har været Schiller Instituttets tankegang, lige fra dets start; og det har, fra dengang og frem til i dag, altid været mig en stor ære, ved enhver lejlighed, hvor det behøvedes, at introducere grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

[Læs hele Helgas tale på dansk.](#)

Topmøde mellem Xi og Trump slutter i skyggen af USA's missilangreb

10. april, 2017 – Topmødet mellem USA's præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping havde til hensigt at skabe

grundlaget for en tæt relation mellem disse to, store lande, for at løse deres uoverensstemmelser og samarbejde om menneskehedens fremskridt. Den amerikanske præsidents pludselige beslutning om at bombe Syrien på fuppåskuddet om, at Syrien anvendte kemiske våben, forstyrrede imidlertid ikke forhandlingerne. Alt imens den kinesiske delegation må være blevet totalt overrasket af denne betydningsfulde militæroperation midt i dette vigtige møde, besluttede de ikke at slække på deres fokus, efter at præsident Trump informerede præsident Xi om bombningen efter statsbanketten om aftenen, den 6. april. Møderne fortsatte med den kinesiske delegation den følgende morgen som planlagt og sluttede tidligt på eftermiddagen.

Kemien mellem de to ledere var god. De havde allerede tidligere etableret et godt forhold gennem deres gensidige korrespondance og telefonsamtaler. Der var mange smilende ansigter under pauserne med pressen, under afbrydelserne i de mere seriøse diskussioner. Præsident Trump sagde, at de to ledere havde udviklet et »fremragende« forhold, og at »mange potentielt meget vanskelige problemer vil forsvinde«. Præsident Xi var også meget tilfreds med den modtagelse, som hans delegation, der omfattede fire medlemmer af Politbureauet, havde fået af præsidenten. Topmødet, sagde han, »var af enestående vigtig betydning for de kinesisk-amerikanske relationer«.

»Præsident Trump har gjort fremragende forberedelser til vort lands repræsentanter og gav os en varm modtagelse«, sagde Xi.

»Vi har for nylig haft dybtgående og udstrakte kommunikationer til dette formål og kom til mange fælles punkter for forståelse, af hvilke den vigtigste var at intensivere vort venskab og bygge en form for tillid, der svarer til den kinesisk-amerikanske, praktiske relation og det kinesisk-amerikanske venskab.«

Præsident Trump havde også det meste af sin regering med sig

på topmødet, inklusive udenrigsminister Rex Tillerson, forsvarsminister James Mattis, finansminister Stephen Mnuchin og handelsminister Wilbur Ross. Præsident Xi overrakte også en invitation til præsident Trump til at besøge Kina i år, som præsident Trump omgående accepterede. Præsident Xi inviterede ligeledes den amerikanske præsident til at tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet.

De to præsidenter etablerede ligeledes en ny ramme på regeringsniveau for forhandlinger, den Omfattende Dialog mellem USA og Kina, som de selv vil styre. Denne funktion vil erstatte den foregående Strategiske Dialog mellem USA og Kina, som Trumps folk kritiserede som værende en »sludrekomsammen« uden praktiske resultater. Med dette nye format håber de at virkeliggøre konkrete resultater inden for kort tid. Dialogen vil have fire grundpiller: Dialogen om Diplomati og Sikkerhed; den Omfattende Økonomiske Dialog; Dialogen om Retshåndhævelse og Cyber-sikkerhed; og Dialogen om Sociale og Kulturelle Spørgsmål.

De to præsidenter havde diskuteret de vigtige spørgsmål inden for handel og har besluttet at udvikle en 100-dages handleplan for handel med Kina, som ville have »vej-stationer for præstationer langs vejen«, iflg. finansminister Stephen Mnuchin. Der var også en diskussion om investering og fjernelse af de forhindringer, der stadig er for opnåelse af en regulær, bilateral investeringstraktat mellem de to lande. Udenrigsminister Tillerson har ligeledes indikeret, at en længere diskussion havde fundet sted om det nordkoreanske atomprogram, med en fornyet forpligtelse fra begge sider til en atomvåbenfri Koreansk Halvø og øget samarbejde omkring at overbevise nordkoreanerne om at opgive deres program, selv om der ikke var nogen »pakkeaftale« om spørgsmålet, sagde han. Tillerson sagde, at præsident Xi var enig i det amerikanske synspunkt om, at denne situation har nået et meget alvorligt stadie.

Alt imens topmødet syntes at have opnået de afgrænsede mål,

det var opstillet, med at etablere en god arbejdsrelation gennem en grundig diskussion af de spørgsmål, der deler de to lande, så er der stadig en skygge fra angrebet mod Syrien. Visse kinesiske analytikere har allerede givet udtryk for en mistanke om, at operationen blev timet til at understrege, at USA er fast besluttet på, om nødvendigt at anvende militær aktion imod den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea), hvis denne trussel består, og således lægge pres på Kina for at indtage en hårdere linje mod dets nordkoreanske nabo. Selv om ingen bør være tåbelig nok til at tro, at et militærangreb mod Nordkorea, i modsætning til Syrien, kunne gennemføres uden en omgående gengældelse fra Nordkorea. Den ensidige udøvelse af amerikansk magt i Mellemøsten sendte også et subtilt budskab om, at »en ny relation mellem stormagter«, som Kina har ønsket, en relation, der bygger på ligestilling, stadig er et fjernt mål.

Det Kinesiske Udenrigsministeriums respons på angrebet var usædvanlig tavs. Talskvinde for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, gentog 8. april, at Kina er modstander af anvendelsen af kemiske våben »af noget land, nogen organisation eller person, til noget som helst formål og under nogen som helst omstændigheder«. Samtidig sagde hun, at spørgsmålet fortjente en grundig FN-undersøgelse for virkelig at afgøre, hvem, der havde ansvaret, »og som på basis af solide beviser kan nå frem til en konklusion, der kan bestå historiens og kendsgerningernes prøve«.

I øjeblikket synes både »historien og kendsgerningerne« at være beroende på påskuddet for det militære angreb. Præsident Trump bør agte på den amerikanske filosof, George Santayanas ord, »De, der ikke lærer af historien, er dømt til at gentage den«. Og det ser ud, som om dette meget vel kunne blive en gentagelse af George W. Bush' hasten mod krig, igen baseret på fuphistorien med »massetdelæggelsesvåben«, med mindre den kurs, man er slået ind på, hurtigt lægges om. Og der er ingen tvivl om, at kinesiske militærstrateger nøje vil følge

udviklingen i den amerikanske præsidents pludselige skift, for at få frem, hvilken betydning, det har for dem – og hvad konsekvenserne af denne meget uberegnelige og farlige, militære eskalering, er.

(Ovenstående artikel af William Jones vil forekomme i det kommende nummer af Executive Intelligence Review, EIR.)

Hvad der kræves for at opnå sejr

Bemærk venligst: LaRouche PAC vil opdatere dagens lederartikel senere på dagen, midt i det strategiske billede, der hastigt udvikler sig (<https://larouchepac.com>) .

Leder fra LaRouche PAC, 6. april, 2017 – Begivenhederne i dag og i de kommende dage – topmødet mellem præsidenterne Trump og Xi, der finder sted i skrivende stund, efterfulgt af udenrigsminister Tillersons besøg i Moskva om mindre end en uge for at mødes med præsident Putin – inkarnerer det potentiale, som vi har arbejdet for i mange år. Menneskeheden har nu fået mulighed for at gå ind i en ny epoke, der er fuldstændig ulig noget som helst, der tidligere er set. Den mest strålende, højlyse dag, sammenlignet med det 20. og, foreløbigt, det 21. århundredes mørke.

Det, der nu kræves af os som aldrig før, er, at vi koncentrerer os om vores enestående mål, og udelukker alt andet. Der er så mange derude, der er fast besluttet på at distrahere os – men vi står over for at skulle igennem nogle afgørende momenter, hvor ethvert koncentrationssvigt kunne ødelægge hele vores indsats, næsten omgående.

Vi må nu lære lektien fra dem af os, der med succes har mobiliseret i New Yorks undergrundsbane, gennem togenes øredøvende brøl og hysteriske menneskers skrigeri, fast besluttet på at distrahere og sabotere os. Det er den samme lektie, som udgjordes af det integrerede, præcisionsuddannede team af astronauter og Mission Control på Jorden, der gennemførte den første, bemandede landing på Månen i 1969, med computeralarmerne, der lød, og med brændsel tilbage til blot få sekunder.

Helga Zepp-LaRouche illustrerede præcis denne egenskab i sit interview i går med *Sputnik News*, hvor hun forbløffede sin interviewer.

Midt i tarveligheden og løgnene i dagens *New York Times*, havde Kinas officielle nyhedsagentur *Xinhua* en helsides annonce, der sandsynligvis var avisens eneste, reelle nyhed, under overskriften, »Første Xi-Trump møde af afgørende betydning på enhver måde«. På samme måde skilte Lyndon LaRouches ven Jacques Cheminade sig ud, i forhold til ti andre, mislykkede franske præsidentkandidater, på fransk nationalt Tv i går aftes.

Foto: Præsident Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping mødes i Florida, 6. april, 2017.

**Helga Zepp-LaRouche
interviewes af
Sputnik forud for mødet**

mellem Xi og Trump

... jeg mener, at, siden Kina i 2013 lagde politikken med den Nye Silkevej, eller Bælt & Vej-initiativet, som det nu kaldes, på bordet, og har været i gang med at bygge denne Nye Silkevej, med en idé om, at også USA skulle tilslutte sig den, skulle det slet ikke forbavse mig, hvis noget i denne retning blev diskuteret, til manges store overraskelse.

5. april, 2017 – Dette er et udskrift af et interview, Sputnik førte med Helga Zepp-LaRouche i dag, mht. det forestående topmøde mellem præsidenterne Xi Jinping og Donald Trump:

Spørgsmål: Hvad vil tonen i mødet være?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, det vil være venskabeligt. De vestlige medier, der som regel ikke har ret, forsøger at reducere hele dette spørgsmål til en eller anden geopolitisk konflikt, men jeg mener, at begge parter har forberedt dette møde meget grundigt. Jeg mener, at, da udenrigsminister Rex Tillerson i sidste måned var i Beijing for at forberede mødet, sagde han, at de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen ville blive en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter en »win-win«-løsning. Dette var nøjagtig den formulering, som Xi Jinping brugte i 2012, da han opfordrede til opbygningen af en ny type af relationer mellem store nationer, mellem Kina og USA.

Det blev dengang afvist af præsident Obama. Men det faktum, at Tillerson nu bruger nøjagtig den samme formulering, er et meget positivt signal. Og jeg mener, at, siden Kina i 2013 lagde politikken med den Nye Silkevej, eller Bælt & Vej-initiativet, som det nu kaldes, på bordet, og har været i gang med at bygge denne Nye Silkevej, med en idé om, at også USA

skulle tilslutte sig den, skulle det slet ikke forbavse mig, hvis noget i denne retning blev diskuteret, til manges store overraskelse.

SP: Javel. Tidligere har Trump beskyldt Kina for at voldtage den amerikanske økonomi. Han kaldte landet for en valuta-manipulator og truede endda med at gennemføre høj told på kinesisk import; men, når dette er sagt, hvilken reaktion bør vi forvente fra den kinesiske leder? Hvilke standpunkter vil de indtage?

Zepp-LaRouche: Jeg tror ikke, Xi Jinping vil reagere på den tone, som kandidaten Trump havde under sin kampagne. Og jeg tror, hvis de frem på bordet lægger den idé, at Kina ville investere i USA's infrastruktur – Trump har jo selv bebudet behovet for et \$1 billion stort program til genopbygning af den amerikanske infrastruktur. Der var for nylig en konference i Hongkong, hvor kinesiske økonomer skønnede, at det virkelige behov var på \$8 billion. Se, den måde, hvorpå man kan nedbringe underskuddet på handelsbalancen, er, hvis der kommer direkte kinesisk investering i infrastruktur, måske ikke lige med det samme, med indirekte; man kunne måske få en infrastrukturbank, hvor Kina kunne indsætte sine investeringer, eller en lignende løsning.

Men jeg er overbevist om, at de absolut vil komme ud af dette topmøde med resultater, der er til fordel for begge lande.

SP: Det er interessant, at De taler om en positiv løsning på handelsunderskuddet, som De netop nævnte, med Kina, der muligvis kunne skabe en særlig investeringsbank; men er der noget andet, som Trump kunne gøre for på en eller anden måde at nedbringe dette handelsunderskud? Eller findes der en måde, hvorpå præsident Trump kunne forbedre relationerne mellem landene og forbedre handlen mellem landene?

Zepp-LaRouche: Trump har på det seneste flere gange nævnt, at han ønsker at vende tilbage til det Amerikanske Økonomiske

System, som er Alexander Hamiltons, Lincolns og Henry Clays system, og det er i realiteten det system, der gjorde USA stort i kølvandet på Uafhængighedskrigen. Det var et yderst protektionistisk system. Alexander Hamilton skabte USA ved at skabe en Nationalbank, et statsligt kreditsystem, og f.eks. påpegede den tyske økonom Friedrich List forskellen mellem det Amerikanske Økonomiske System og det Britiske Økonomiske System, hvilket vil sige, at det Amerikanske System, som blev skabt af Hamilton, grundlæggende set siger, at den eneste kilde til rigdom er arbejdskraftens kreativitet og produktivitet; i sammenligning med det Britiske System, der siger, at man må opkøbe billigt og sælge dyrt, have kontrol over handelen og holde udgifterne til arbejdskraften så lave som muligt.

Hvis man rent faktisk ser på det, Kina har gjort med det kinesiske økonomiske mirakel i de seneste 30 år, så er det meget tættere på Alexander Hamiltons filosofi, end det ville være på systemet med globalisering og såkaldt »frihandel«. For jeg mener ikke, at det kinesiske frihandelssystem er helt det samme frihandelssystem, som briterne og amerikanerne under Obama- og Bush-administrationerne tænkte på.

Hvis Trump derfor siger, OK, globalisering førte til en outsourcing af produktive jobs, og jeg ønsker at genskabe den amerikanske økonomi, ja, så er det måden, hvorpå handelsunderskuddet nedbringes, for grunden til, at der er et handelsunderskud, er, at mange produkter i løbet af de seneste 16 år under Bush- og Obama-administrationerne i stigende grad blev mindre konkurrencedygtige, som i bilindustrien, f.eks. Grunden til, at der importeres flere biler fra Japan, Korea og Tyskland, end den anden vej rundt, er, at disse biler er bedre end de amerikanske biler.

Det, som Amerika må gøre, hvad præsident Trump må gøre – og jeg tror, det er, hvad han har til hensigt at gøre – er at genopbygge den amerikanske økonomi på det højeste, produktive niveau. Infrastrukturen er blot forstadiet, men så er der

andre områder, som kernefission, men i særdeleshed kernefusionsteknologi, samarbejde om rummet med andre lande, så der er mange områder, hvor man kan foretage 'frøspring' ind i de mest produktive områder af økonomien, og jeg mener, det er, hvad Trump har til hensigt at gøre.

SP: Det er interessant, at De nævner dette, og jeg synes virkelig om, at De nævner dette spørgsmål. Det må vi desværre tage på et andet tidspunkt. Bortset fra disse spørgsmål, vi har diskuteret, er der så andre spørgsmål, som vil komme på bordet mellem den kinesiske leder og USA's præsident?

Zepp-LaRouche: Spørgsmålet om Nordkorea vil selvfølgelig stå højt på dagsordenen i betragtning af Nordkoreas nylige prøveaffyringer af missiler. Men her må man forstå, at Nordkorea ikke gør dette, fordi de planlægger en aggression mod Sydkorea eller Japan, eller USA. De gør dette som en reaktion mod deployeringen af THAAD-missiler, som både Kina og Rusland har sagt, udgør sikkerhedstrusler imod deres egen nationale sikkerhed; og, Nordkorea reagerer på de meget store [militære] øvelser, som omfatter USA, Japan og Sydkorea, og som finder sted i øjeblikket.

Måden at reducere dette på – det ville være mit gæt, at de vil indgå en aftale om at genforeslå sekspartsforhandlingerne, for at forsøge at finde en løsning, eller måske endda fempartsforhandlinger, for at forsøge at gennemarbejde en reel løsning, som kunne tilbydes Nordkorea. Men det er min overbevisning, at den eneste måde, hvorpå denne konflikt kan løses for altid, er at forlænge den Nye Silkevej ind i Korea, få en forening af Syd- og Nordkorea, og dernæst sammen udvikle, Nordkorea, selvfølgelig med at tage Nordkoreas suverænitet i betragtning; men jeg mener ideen om at overvinde de forfærdelige, økonomiske vanskeligheder og bruge den højtuddannede arbejdskraft, man har i Nordkorea! Folk er ikke klar over, at der faktisk er en højt udviklet arbejdskraft i Nordkorea.

Jeg mener, at den Nye Silkevej / Bælt & Vej-initiativet, selv på kort eller mellemlang sigt, er den ramme, inden for hvilken det nordkoreanske problem kan løses for altid.

SP: OK. Med dette spørgsmål vil jeg gerne takke Dem for at være med os i dag, Helga. Det var en fornøjelse at have Dem her, og jeg ser frem til at have Dem her i fremtiden.

Zepp-LaRouche: OK, mange tak.

Det Nye Paradigme er inden for rækkevidde – men 'perfide Albion delenda est'

Leder fra LaRouche PAC, 5. april, 2017 – Præsident Donald Trump vil torsdag og fredag holde møde med præsident Xi Jinping i Florida, og det er nu blevet meddelt, at udenrigsminister Rex Tillerson vil besøge Moskva i næste uge, 11.-12. april. Aldrig har potentialet for et historisk skifte i civilisationens orden – med en afslutning af imperiegeopolitik og begyndelsen til et nyt paradigme for fred gennem udvikling og hele menneskehedens forædling – været så stort, som det er i dette historiske øjeblik.

Det bør derfor ikke komme som en overraskelse, at Det britiske Imperium har lanceret desperate forholdsregler, med det formål at trække USA ind i en ny kolonikrig, ligesom de gjorde i tilfældene med Vietnam, Irak, Libyen – og nu Syrien. Hensigten er ikke kun den, at ødelægge endnu en sydvestasiatisk nation, men derimod at forhindre deres tidligere koloni, og nu

opkomling, USA i at indgå i et partnerskab med Rusland og Kina og gøre en ende på den fundamentale imperieopdeling af verden i Øst og Vest, og således gøre en ende på den fundamentale forudsætning for Imperium.

Til dette formål skabtes en grusomhed i Syrien i denne uge, med kemiske våben, der blev udløst over byen Khan Sheikhoun, en Idlibprovins, enten af terrorister, eller, som russiske beviser indikerer, af et legitimt, syrisk luftangreb på et al-Qaeda våbenlager, som ved et uheld afslørede og ødelagde en kemisk våbenfabrik, som bruges af al-Qaedas syriske grene, og herved udløste et dødbringende, kemisk stof, der rapporteres at have dræbt dusinvis af mennesker, inklusive børn. Denne analyse af begivenhederne blev over for *EIR* bekræftet af et vidende, amerikansk militært efterretningsnetværk på jorden i Syrien.

Briterne, franskmændene og amerikanerne, desværre, udstedte omgående en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som erklærede, at den syriske regering havde det fulde ansvar og krævede en ny række nye krav og sanktioner. Som sædvanlig blev der ikke fremlagt nogen beviser. Man bør erindre sig, at, i 2013, blev skylden for et angreb med kemiske våben på Ghouta, en forstad til Damaskus, der var besat af oprørsstyrker, omgående lagt på præsident Assad og blev af Obama brugt til at forberede et fuldt optrappet angreb for »regimeskifte« mod Syrien, som ville have efterladt Syrien i den samme, ødelagte tilstand som Irak og Libyen, under krigsførende terroristfraktioners kontrol. Udelukkende kun, fordi daværende formand for de amerikanske generalstabschefer, general Martin Dempsey, intervenserede for at stoppe det, undgik verden endnu en krig, der meget vel kunne have ført til en global krig med Rusland. På samme tid trådte Putin til for at arrangere ødelæggelsen af Syriens kemiske våbenlagre, hvilket blev opnået. Det blev sluttelig demonstreret, af FN's Organisation for Forhindring af Kemiske Våben, at al-Qaeda- og ISIS-styrkerne virkelig har kemiske våben og midlerne til at producere dem, og at de

virkelig har brugt dem.

Skulle det lykkes briterne at trække præsident Trump ind i en krig i dag, på trods af Trumps gentagne løfter om, at der ikke kommer flere krige for regimeskifte, og at USA vil arbejde sammen med Rusland om at adressere den faktiske fare – nemlig terrorisme – så hersker der ingen tvivl om, at det hurtigt ville føre til Tredje Verdenskrig, og en term nuklear krig tilligemed.

Under mødet i dag i FN's Sikkerhedsråd nedlagde både Rusland og Kina, denne gang støttet af Bolivia, ikke alene veto mod den sindssyge resolution fra USA/UK/Frankrig, men adresserede direkte den britiske ambassadør til FN som en løgner og en krigsmager. På typisk britisk vis havde ambassadøren, fordi Rusland og Kina havde vetoet tidligere bestræbelser på at lancere en krig mod Assads Syrien, givet dem skylden for at være årsag til, at disse nye, kemiske angreb havde fundet sted, idet han løj og sagde, at det var indlysende, at denne nye grusomhed blev udført af Assad.

»Deres udtalelser kan ikke tolereres«, sagde den kinesiske ambassadør. »De må holde op med at misbruge FN's Sikkerhedsråd og afholde Dem fra sådanne handlinger.« Den russiske repræsentant anklagede briterne for at »introducere provokationer, hinsides diplomatiske normer. I ønsker, at FN's Sikkerhedsråd skal låne legitimitet til jeres illegitime planer«.

Vil Tony Blairs/George Bush' løgne, der i 2003 lancerede det evige Helvede i Mellemøsten med deres illegale krig mod Irak, blive gentaget i dag? Vil det enorme potentiale for fred og udvikling gennem globalt samarbejde med den Nye Silkevej blive dræbt af endnu en britisk grusomhed, med amerikansk dobbeltspil i »perfide Albions« ondskab?[1]

Vi står ved et afgørende vendepunkt i historien. Det er præcist alle bevidste menneskers vilje til at handle i dette

beslutningens øjeblik, som vil afgøre, om vi får krig eller fred, ødelæggelse eller udvikling, civilisation eller en ny Mørk Tidsalder.

Foto: Syriens præsident Assad møder Ruslands præsident Putin i Moskva, oktober, 2015. (Photo: Kremlin.ru)

[1] 'perfide (troløs; ondskabsfuld) Albion (England) bør ødelægges'. (overskriften)

Vil præsident Trump gå med i den Nye Silkevej?

Leder fra LaRouche PAC, 4. april, 2017 – Civilisationens skæbne kunne meget vel blive afgjort i denne uge, med præsident Trump, der står fast imod den »farvede revolution«, der føres imod USA fra Det britiske Imperiums og deres håndlangere i den mislykkede Obama-administrations side, og som samtidig er i færd med at forberede et historisk topmøde med den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han officielt kunne, og må, tilslutte sig den Nye Silkevej.

Den britiske imperieopdeling af verden i krigsførende blokke – af hvilke ingen er vigtigere for deres modbydelige Imperiums overlevelse end »Øst vs. Vest« – ville kollapse under et Trump-partnerskab med Kina for at samarbejde om udviklingen af verdens nationer gennem Kinas Ét Bælt, én Vej, og gennem et partnerskab med Rusland for at overvinde terroristsvøben, en skabelse af London og deres saudiske monarkiske allierede.

I kølvandet på terrorbombningen af en Metrostation i Skt.

Petersborg i mandags, ringede Trump til præsident Vladimir Putin og tilbød »den amerikanske regerings fulde støtte til responsen på angrebet, og med at bringe de ansvarlige til retsligt ansvar«, iflg. Det Hvide Hus. »Både præsident Trump og præsident Putin var enige i, at terrorisme må endegyldigt og hurtigt besejres«, lød udskriftet.

Torsdag og fredag vil præsidenten mødes med Xi Jinping på sin ejendom i Florida. Det rapporteres, at begge parter har planlagt topmødet omhyggeligt – begge parter ønsker et succesrigt møde, og begge parter har til hensigt at gøre en ende på den geopolitiske nulsums-fremgangsmåde over for globalt diplomati og erstatte det med win-win-samarbejde for at adressere menneskehedens fælles mål. Som udenrigsminister Rex Tillerson under sit besøg i sidste måned for at arrangere denne uges topmøde sagde til kineserne, så ville de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen blive »en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter win-win-løsninger«. Dette reflekterede direkte Xi Jinpings opfordring fra 2012 til at opbygge »en ny slags relationer mellem store lande« mellem Kina og USA, baseret på »nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«, et forslag, der blev blankt afvist af præsident Obama, som i stedet gik frem med forberedelser til en militær konfrontation med Kina.

Bestræbelserne fra briternes/Obamas/mediernes side på at give Rusland skylden for Hillary Clintons fejlslagne valgkampagne, og på at anklage Trump for at være et godtroende fjols for russerne, bliver i stigende grad latterliggjort, alt imens Obamas og hans korrupte efterretningsteams forbrydelser ikke længere kan skjules. Den tidligere vicedirektør for USA's Centralkommandos Efterretningstjeneste, oberst James Waurishuk, sagde, i sin respons til afsløringen af Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rices rolle i at bruge efterretningssamfundet til at udspionere Trump-kampagnen: »Vi

står og ser på en potentiel, forfatningsmæssig krise ud fra standpunktet om, at vi brugte en ekstremt stærk kapacitet, der er tiltænkt at bruges til at sikre og beskytte landet, og vi brugte det til politiske formål, på vegne af den siddende præsident. Det skaber en ny præcedens.«

Trump adresserede også Byggesektorens Fagforenings kongresmedlemmers konference i Washington, D.C., i dag, og inspirerede dem til at tage ansvar for de »engang så fremgangsrige byer, der nu skæmmes af tomme parceller, og engang så fremgangsrige industribyer, der nu ligger hen som rustbyer og er i totalt forfald«. Han fortsatte: »Jeg har her for mig i dag, her i denne sal, de mænd og kvinder, der, hvis de får muligheden, kan transformere disse lokalsamfund. I er borgere, der kan genopbygge vore byer, genoplive vore industrier og forny vort elskede land, og jeg ved, I ikke vil helme, før jobbet er gjort.«

Det britiske Imperium er i færd med at brase sammen, men, med en følelse af total desperation, udsender de deres styrker for at bekæmpe Amerikas Forenede Stater, for at bevare deres »del og hersk«-magt over verden på vegne af deres bankerotte finansimperium. Hvis USA, Kina og Rusland sluttede sig sammen, på vegne af hele menneskeheden, ville det betyde enden på Imperiet, måske for altid.

De ideer, der i løbet af de seneste halvtreds år er blevet introduceret og udbredt af den bevægelse, som Lyndon LaRouche har grundlagt – for fred gennem udvikling, for en genoprettelse af det Amerikanske System for en kreditinvesteringsøkonomi, for en ende på den kulturelle sump med »sex, narko, rock and roll« til fordel for en ny renæssance for klassisk kultur og videnskab – er nu meget tæt på at realiseres. Vi kan ikke svinge historien på dette storslåede tidspunkt.

Foto: Præsident Trump taler for den Nationale Byggesektors Fagforeningskonference i Washington, 4. april, 2017.

